

سیاستهای کلی نظام در دوره چشم انداز

الف: امور فرهنگی

- 1- تقویت روحیه ایمان و ایثار و عنصر فداکاری به عنوان عامل اصلی اقتدار ملی، تبیین مبانی ارزشی و تقویت اعتماد به نفس ملی
- 2- ایجاد جامعه ای سالم، اخلاقی، مبتنی بر ارزشهای اسلامی، فرهنگ مدار و شهروندانی آگاه، عزت مند و برخوردار از ملاکهای درستکاری و احساس رضایتمندی
- 3- رشد و اعتلای فرهنگ و هنر ایران و اسلام به عنوان عناصر هویت ملی
- 4- پیشبرد راهبرد گفت و گوی میان تمدنها و فرهنگها در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی
- 5- ارتقای نقش و جایگاه زنان در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور و تقویت نهاد خانواده

6- نهاده سازی در جهت تولید و ترویج علم و تحقیق و افزایش سهم کشور در تولیدات

علمی جهان و گسترش و تعمیق نهضت نرم افزاری و تأکید بر رویکرد خلاقیت و نوآوری

7- توسعه علوم و فناوری های جدید شامل: فناوری زیستی، ریزفناوری، فناوری

فرهنگی، فناوری زیست محیطی و فناوری مواد جدید

8- توسعه ارتباطات و زیرساختهای ارتباطی و فناوری اطلاعات، متناسب با

پیشرفتهای جهانی

ب: امور اجتماعی - سیاسی و دفاعی

9- تضمین حقوق مدنی و انسانی و دسترسی به فرصتهای برابر برای افراد جامعه و

احترام به نهادینه شدن حقوق معنوی افراد

10- توسعه و تجهیز منابع انسانی آگاه، انعطاف پذیر و ماهر با قابلیتهای مشارکت

و فعالیت در فضای نوین رقابتی و نوآوری و در حال تغییر

- 11- حاکمیت بخشیدن رویکرد و مبانی علمی و فنی، تمرکززدایی، شفاف سازی و پاسخگویی بر همه سطوح و فرایندهای تصمیم سازی و تصمیم گیری حوزه های حاکمیت کشور
- 12- بهبود کیفیت زندگی، سلامت، امنیت غذایی، تربیت بدنی، رفع فقر و حمایت از گروههای آسیب پذیر و تحقق عدالت اجتماعی
- 13- بهبود ساختار سیاسی، قضایی و ایجاد محیط حقوقی مناسب برای توسعه کشور
- 14- تقویت امنیت و اقتدار ملی با تکیه بر رشد اقتصادی، مشارکت سیاسی و تعادل منطقه ای
- 15- ارتقای توان آمادگی دفاعی نیروهای مسلح برای بازدارندگی، ابتکار عمل و مقابله مؤثر در برابر تهدیدها، حفاظت از منافع ملی، انقلاب اسلامی و منابع حیاتی کشور
- 16- دگرگونی در نظام پرداخت یارانه ها و پرداختهای انتقالی دولت و شفاف سازی یارانه های پنهان در اقتصاد کشور، همراه و همزمان با اجرای سیاستهای جبرانی و

تقویت نظامهای جامع تأمین اجتماعی، و حمایت از قشرهای محروم

17- تغییر نقش و اندازه دولت به سطح دولتی سیاست گذار، تسهیل کننده، کارآفرین و

کوچک

18- تأمین حقوق قانونی اقوام و اقلیتها مصرح در قانون اساسی، در چارچوب همگرایی

و تقویت وفاق ملی

19- جهت گیری روابط خارجی و اتخاذ دیپلماسی فعال برای گسترش همکاری و حضور

کارآمد در مجموعه ها و معاهدات منطقه ای و بین المللی

20- توسعه همکاری های همه جانبه با کشورهای دوست، منطقه و اسلامی و مشارکت

بین المللی برای حفظ صلح

21- توسعه نظم و امنیت عمومی

22- تعمیم عدالت از طریق توسعه قضایی، به منظور دستیابی آحاد جامعه به حقوق

23- توسعه قانونگرایی، تقویت انضباط اجتماعی و وجدان کار

24- توجه به نیازها و ضرورت‌های جوانان و فراهم کردن شرایط مناسب برای مشارکت

آنها در فعالیتهای اجتماعی و حمایت از استعداد‌های درخشان

25- تقویت مبانی جامعه مدنی، مشارکت همگانی، اخلاق و روحیه کار گروهی و سازگاری

رقابت پذیری در کلیه روابط اجتماعی و سیاسی

ج: امور اقتصادی

26- تحقق رشد اقتصادی سریع، پیوسته و با ثبات

27- ایجاد اشتغال مولد و کاهش نرخ بیکاری

28- تحقق رقابت پذیری اقتصاد کشور در سطح بازارهای داخلی و خارجی

29- ایجاد سازوکارهای انگیزشی برای رشد بهره‌وری عوامل تولید (انرژی، سرمایه،

نیروی کار، آب و ...)

30- تعامل فعال با جهان در تمام عرصه ها و هم پیوندی و اثربخشی در سطح اقتصاد

جهانی

31- پشتیبانی از کارآفرینی، فعالیتهای نوآورانه و ظرفیتهای فنی و پژوهشگری

32- تأمین امنیت غذایی کشور با تأکید بر خودکفایی نسبی در تولید محصولات

کشاورزی

33- دستیابی به اقتصاد متنوع، متکی به دانایی، سرمایه انسانی و فناوری های نوین

34- حضور مؤثر در بازارهای منطقه ای و جهانی و مشارکت فعال در تقسیم کار

بین المللی

35- ایجاد سازوکارهای انگیزشی برای توسعه صادرات غیرنفتی و رفع موانع تولید

قابل رقابت در عرصه بازارهای جهانی

36- ایجاد فضای مناسب، امن و اطمینان بخش برای فعالان اقتصادی و

سرمایه گذاران داخلی و خارجی با تکیه بر احترام به حقوق مالکیت دارایی های مادی و

غیرمادی

37- اتکا به مزیت های نسبی و رقابتی، و خلق مزیت های جدید

38- توانمندسازی بخش های خصوصی و تعاونی، به عنوان محرک اصلی رشد اقتصادی

39- تلاش برای مهار تورم و افزایش قدرت خرید گروه های متوسط و کم درآمد جامعه

40- نظم و انضباط مالی و بودجه ای و تعادل بین منابع و مصارف دولت

41- ارتقای ظرفیت و توانمندی های بخش تعاونی، تسهیل فرایند دستیابی آن به

منابع، اطلاعات و فناوری، تسهیل ارتباطات و توسعه پیوندهای فنی، اقتصادی و مالی

بین انواع تعاونیها

42- توسعه حضور بخش های تعاونی و خصوصی در همه بخش های اقتصادی و محدود کردن

تصدی دولت در فعالیتهای اقتصادی در سقف عناوین مصرح در صدر اصل 44 قانون اساسی و

حداکثر حضور کارآمد در قلمروهای امور حاکمیتی

د: آمایش سرزمین، امور زیست محیطی و توسعه پایدار

43- پایدارسازی فرایند توسعه با تکیه بر حفاظت از محیط زیست و بهره برداری

بهینه از منابع

44- تحقق توسعه پایدار، مبتنی بر دانایی در عرصه های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی

و زیست محیطی کشور، به نحوی که ضمن ارتقای کیفیت زندگی، حقوق نسلهای کنونی و آینده

نیز محفوظ بماند

45- آمایش سرزمین بر مبنای مزیت‌های نسبی مناطق، به نحوی که هر ایرانی به

منطقه ای که در آن با عزت و آرامش زندگی می کند، افتخار نماید

46- شناخت عناصر سازنده فرهنگ، هنر، دانش و تمدن اسلامی و ایرانی، به عنوان

عناصر هویت ملی و بهره گیری از مزیت‌های تاریخی و فرهنگی مناطق مختلف کشور، برای

مشارکت فعال مناطق در توسعه پایدار

4- سازماندهی فضای ملی، ایجاد تعادل منطقه ای و تقویت نقش منطقه ای کشور، با

بهره گیری از قابلیتها و مزیت‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و طبیعی سرزمین، با هدف

ارتقای جایگاه بین المللی کشور

آینده های ممکن در افق چشم انداز

اجرای سیاستهای کلی مندرج در این سند، در قالب عملیات توأم با درایت و مدیریت

خردمندانه، علمی و همه جانبه و توجه به دیپلماسی هدفمند کشور، همراه با حفظ منابع

ملی، باعث تحولات چشمگیری در همه شئون اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی کشور

خواهد شد. رسیدن به هدفهای یاد شده مستلزم برداشتن گامهای بزرگ، توأم با نهادسازی

پیشرفته و استفاده از تجربیات کشورهایی است که این مسیر را پیموده اند.

مقایسه شاخصهای مهم اقتصادی در دوره (94-1384) در دو گزینه ادامه روند موجود و

گزینه مطلوب به شرح زیر می باشد:

جدول شماره 1- مقایسه شاخصهای اقتصادی در دوره (94-1384) در دو گزینه ادامه روند

موجود، و گزینه مطلوب چشم انداز

صادرات کالاهای غیرنفتی (میلیون دلار) در سال	10920	31527
پایان دوره		

صادرات صنعتی (میلیون دلار) در سال پایان دوره	5320	23645
--	------	-------

تراز تجاری (میلیون دلار) در سال پایان دوره	-19840	0
--	--------	---

سرمایه گذاری مستقیم خارجی (میلیون دلار) در سال	5/1126	6306
پایان دوره		

رشد متوسط سالانه نقدینگی (درصد)	3/27	0/16
---------------------------------	------	------

نرخ متوسط سالانه تورم (درصد)	0/22	0/5
------------------------------	------	-----

نسبت هزینه دهک ثروتمندترین به دهک فقیرترین	7/22	0/14
افراد جامعه در پایان دوره		

سیاست های کلی نظام

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ترجمان خواسته ها و آرمان های ملت ایران و نشان دهنده جهت و مسیر حرکت مردم و چارچوب کلی برای تدوین قوانین و سیاست های کلی نظام است.

یکی از ویژگی های ممتاز قانون اساسی، قدرت انعطاف و انطباق با شرایط و تحولات است و برای خروج از معضلات و استفاده بیش تر از نظرات افراد خبره و صاحب نظران راه حل های عملی ارائه نموده است.

اینک در مرحله جدید از تعیین سیاست های کلی نظام و در پی دریافت مشورت های مجمع

تشخیص مصلحت نظام مطابق بند یکم اصل 110 قانون اساسی اولین مجموعه از سیاست های

کلی و بلندمدت جمهوری اسلامی در موضوعاتی که در نظر آن مجمع از اولویت بیشتری

برخوردار بوده است (امنیت اقتصادی، انرژی، منابع آب، بخش معدن، منابع طبیعی و بخش

حمل و نقل) تعیین و به قوای سه گانه کشور ابلاغ می گردد.

در پایان ضمن یادآوری دو نکته بر خود لازم می دانم از زحمات رئیس و اعضای محترم

مجمع تشخیص مصلحت نظام و دبیرخانه کلیه مسئولان و افراد صاحب نظر که در فراهم آمدن

چنین مجموعه ای نقش داشته اند سپاسگزاری کنم.

اینجانب با توجه به اصل 110 قانون اساسی نظارت بر حسن اجرای سیاست های ابلاغی را

بر عهده مجمع تشخیص مصلحت نظام نهاده ام آن مجمع موظف است با سازوکار مصوب، گزارش

نظارت خود را به اینجانب ارائه کند.

سیاست های ابلاغی در چارچوب اصول قانون اساسی نافذ است و تخطی از این قانون در

اجرای سیاست های کلی پذیرفته نیست مزید توفیقات همگان را از خداوند متعال خواستارم.

سیدعلی خامنه ای

1. سیاست های کلی امنیت اقتصادی

1- حمایت از ایجاد ارزش افزوده و سرمایه گذاری و کارآفرینی از راه های قانونی و

مشروع.

2- هدف از امنیت سرمایه گذاری، ایجاد رفاه عمومی و رونق اقتصادی و زمینه سازی برای

عدالت اقتصادی و از بین بردن فقر در کشور است. وضع قوانین و مقررات مربوط به

مالیات و دیگر اموری که به آن هدف کمک می کند، وظیفه الزامی دولت و مجلس است.

3- قوانین و سیاست های اجرائی و مقررات باید دارای سازگاری و ثبات و شفافیت و

هماهنگی باشند.

4- نظارت و رسیدگی و قضاوت در مورد جرائم و مسائل اقتصادی باید دقیق و روشن و

تخصصی باشد.

5- شرایط فعالیت اقتصادی (دسترسی به اطلاعات، مشارکت آزادانه اشخاص در فعالیت های

اقتصادی و برخورداری از امتیازات قانونی) برای بخش های دولتی، تعاونی و خصوصی، در

شرایط عادی باید یکسان و عادلانه باشد.

2. سیاست های کلی انرژی

الف- سیاست های کلی نفت و گاز

1- اتخاذ تدبیر و راهکارهای مناسب برای گسترش اکتشاف نفت و گاز و شناخت کامل منابع

کشور.

2- افزایش ظرفیت تولید صیانت شده نفت متناسب با ذخایر موجود و برخورداری کشور از

افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی.

3- افزایش ظرفیت تولید گاز، متناسب با حجم ذخایر کشور به منظور تأمین مصرف داخلی و

حداکثر جایگزینی با فرآورده های نفتی.

4- گسترش تحقیقات بنیادی و توسعه ای و تربیت نیروی انسانی و تلاش برای ایجاد مرکز

جذب و صدور دانش و خدمات فنی - مهندسی انرژی در سطح بین الملل و ارتقاء فن آوری در

زمینه های منابع و صنایع نفت و گاز و پتروشیمی.

5- تلاش لازم و ایجاد سازماندهی قانونمند برای جذب منابع مالی مورد نیاز (داخلی و

خارجی) در امور نفت و گاز در بخش های مجاز قانونی.

6- بهره برداری از موقعیت منطقه ای و جغرافیایی کشور برای خرید و فروش و فرآوری و

پالایش و معاوضه و انتقال نفت و گاز به بازارهای داخلی و جهانی.

7- بهینه سازی مصرف و کاهش شدت انرژی.

8- جایگزینی صادرات فرآورده های نفت و گاز و پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز

طبیعی.

ب- سیاست های کلی سایر منابع انرژی

1- ایجاد تنوع در منابع انرژی کشور و استفاده از آن با رعایت مسائل زیست محیطی و

تلاش برای افزایش سهم انرژی های تجدیدپذیر با اولویت انرژی های آبی.

2- تلاش برای کسب فن آوری و دانش هسته ای و ایجاد نیروگاه های هسته ای به منظور

تأمین سهمی از انرژی کشور و تربیت نیروهای متخصص.

3- گسترش فعالیت های پژوهشی و تحقیقاتی در امور انرژی های گداحت هسته ای و مشارکت

و همکاری علمی و تخصصی در این زمینه.

4- تلاش برای کسب فن آوری و دانش فنی انرژی های نو و ایجاد نیروگاه ها از قبیل بادی و خورشیدی و پیل های سوختی و زمین گرمایی در کشور.

3. سیاست های کلی منابع آب

1- ایجاد نظام جامع مدیریت در کل چرخه آب براساس اصول توسعه پایدار و آمایش سرزمین

در حوضه های آبریز کشور.

2- ارتقای بهره وری و توجه به ارزش اقتصادی و امنیتی و سیاسی آب در استحصال و عرضه

و نگهداری و مصرف آن.

3- افزایش میزان استحصال آب، به حداقل رساندن ضایعات طبیعی و غیرطبیعی آب در کشور

از هر طریق ممکن.

4- تدوین برنامه جامع به منظور رعایت تناسب در اجرای طرح های سد و آبخیزداری و

آبخوان داری و شبکه های آبیاری و تجهیز تسطیح اراضی و استفاده از آب های غیرمتعارف

و ارتقای دانش و فنون و تقویت نقش مردم در استحصال و بهره برداری.

5- مهار آب هایی که از کشور خارج می شود و اولویت استفاده از منابع آب های مشترک.

4. سیاست های کلی بخش معدن

1- سیاست گذاری و اطلاع رسانی جامع و هماهنگ در علوم و فنون زمین.

2- تقویت خلاقیات و ابتکار و دستیابی به فن آوری های نوین و ارتقاء سطح آموزش و

تربیت نیروی انسانی و تعمیق پژوهش و گسترش زمین شناسی بنیادی، اقتصادی،

مهندسی،

محیطی و دریایی برای بهره برداری مناسب از ذخایر معدنی کشور.

3- ارتقای سهم معدن و صنایع معدنی در تولید ناخالص ملی و اولویت دادن به تأمین

مواد مورد نیاز صنایع داخلی کشور، صادرات مواد معدنی فرآوری شده و استفاده از

موقعیت ویژه زمین شناسی ایران و گسترش همکاری های بین المللی (علمی و فنی و

اقتصادی) جذب و جلب دانش و منابع و امکانات داخلی و خارجی در زمینه اکتشافات معدنی

و ایجاد واحدهای فرآوری و تبدیل مواد معدنی به مواد واسطه و مصرفی.

4- تعیین اولویت های مناطق دارای ظرفیت معدنی و ایجاد زمینه های مناسب برای رشد

صنایع معدنی و فلزی در بخش آلیاژها و فلزات گران بها و عناصر کمیاب و تولید مواد

پیشرفته.

5. سیاست های کلی منابع طبیعی

1- ایجاد عزم ملی بر احیای منابع طبیعی تجدیدشونده و توسعه پوشش گیاهی برای حفاظت

و افزایش بهره وری مناسب و سرعت بخشیدن به روند تولید این منابع و ارتقاء بخشیدن

به فرهنگ عمومی و جلب مشارکت مردم در این زمینه.

2- شناسایی و حفاظت منابع آب و خاک و ذخایر ژنتیکی گیاهی - جانوری و بالا بردن

غناي حیاتی خاک ها و بهره برداری بهینه براساس استعداد منابع و حمایت مؤثر از سرمایه گذاری در آن.

3- اصلاح نظام بهره برداری از منابع طبیعی و مهار عوامل ناپایداری این منابع و تلاش برای حفظ و توسعه آن.

4- گسترش تحقیقات کاربردی و فن آوری های زیست محیطی و ژنتیکی و اصلاح گونه های

گیاهی و حیوانی متناسب با شرایط محیطی ایران و ایجاد پایگاه های اطلاعاتی و تقویت

آموزش و نظام اطلاع رسانی.

6. سیاست های کلی بخش حمل و نقل

1- ایجاد نظام جامع حمل و نقل و تنظیم سهم هر یک از زیربخش های آن با اولویت دادن

به حمل و نقل ریلی و با توجه به جهات زیر:

- ملاحظات اقتصادی و دفاعی و امنیتی.

- کاهش شدت مصرف انرژی.

- کاهش آلودگی زیست محیطی.

- افزایش ایمنی.

- برقراری تعادل و تناسب بین زیرساخت ها و ناوگان و تجهیزات ناوبری و تقاضا.

2- افزایش بهره وری تا رسیدن به سطح عالی از طریق پیشرفت و بهبود روش های حمل و

نقل و مدیریت و منابع انسانی و اطلاعات

3- توسعه و اصلاح شبکه حمل و نقل با توجه به نکات زیر:

- نگرش شبکه ای به توسعه محورها.

- آمایش سرزمین.

- ملاحظات دفاعی - امنیتی.

- سودآوری ملی.

- موقعیت ترانزیتی کشور.

- تقاضا.

4- فراهم کردن زمینه جذب سرمایه های داخلی و خارجی و جلب مشارکت مردم و گسترش پوشش

بیمه در همه فعالیت های این بخش.

5- دستیابی به سهم بیشتر از بازار حمل و نقل بین المللی.

7. سیاست های کلی شبکه های اطلاع رسانی رایانه ای و ضوابط و مقررات لازم برای

شبکه های اطلاع رسانی رایانه ای

1- ایجاد، ساماندهی و تقویت نظام ملی اطلاع رسانی رایانه ای و اعمال تدابیر و نظارت های لازم به منظور صیانت از امنیت سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و

جلوگیری از جنبه ها و پیامدهای منفی شبکه های اطلاع رسانی.

2. توسعه کمی و کیفی شبکه اطلاع رسانی ملی و تأمین سطوح و انواع مختلف خدمات و

امکانات این شبکه برای کلیه متقاضیان به تناسب نیاز آنان و با رعایت اولویت ها و مصالح ملی.

3. ایجاد دسترسی به شبکه های اطلاع رسانی جهانی صرفاً از طریق نهادها و مؤسسات مجاز.

4. حضور فعال و اثرگذار در شبکه های جهانی و حمایت از بخش های دولتی و غیردولتی در

زمینه تولید و عرضه اطلاعات و خدمات ضروری و مفید با تأکید بر ترویج فرهنگ و اندیشه اسلامی.

5. ایجاد و تقویت نظام حقوقی و قضایی متناسب با توسعه شبکه های اطلاع رسانی به

ویژه در جهت مقابله کارآمد با جرائم سازمان یافته الکترونیکی.

6. توسعه فن آوری اطلاعات (به ویژه حفاظت از اطلاعات) و آینده نگری در خصوص آثار

تحولات فن آوری اطلاعات در سطح ملی و جهانی و گسترش مطالعات و تحقیقات و تربیت

نیروی انسانی متخصص در این زمینه.

7. اقدام مناسب برای دستیابی به میثاق ها و مقررات بین المللی و ایجاد اتحادیه های

اطلاع رسانی با سایر کشورها به ویژه کشورهای اسلامی به منظور ایجاد توازن در عرصه

اطلاع رسانی بین المللی و حفظ و صیانت از هویت و فرهنگ ملی و مقابله با سلطه

جهانی.

ضوابط و مقررات لازم برای شبکه های اطلاع رسانی رایانه ای

حضرت حجه الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی ریاست محترم شورای عالی
انقلاب فرهنگی

با سلام و احترام

پیرو تصویب و ابلاغ سیاست های کلی نظام درباره شبکه های اطلاع رسانی رایانه
ای از

سوی مقام معظم رهبری «مدظله العالی» معظم له در زمینه تهیه ضوابط و
مقررات لازم

برای شبکه های مزبور، فرمودند:

1. شورای عالی انقلاب فرهنگی برای تهیه و تصویب مقررات و ضوابط مربوط به
شبکه های

اطلاع رسانی رایانه ای ذیصلاح است و این مقررات را براساس سیاست های کلی
تصویب و

جهت اجرا به مراجع مربوط ابلاغ و بر حسن اجرای آن نظارت کند.

2. مناسب است که شورا مأموریت تهیه مقررات را به هیأت ویژه ای از اعضا
بسپارد و

وزیر پست و تلگراف و تلفن و رئیس سازمان صدا و سیما هم عضو این هیأت

باشند. البته

لازم است برای اینکار زمان معینی گذارده شود (مثلاً در حدود یک ماه).

3. از آنجا که وضعیت کنونی شبکه جهانی در داخل کشور به هیچ وجه مناسب نیست، لازم

است در مقررات مربوط مهلتی برای اجرای آن تعیین و اعلام گردد تا پس از انقضای مدت،

قاطعانه با تخلفات برخورد شود.

4. با توجه به نقش اصلی وزارت پست و تلگراف و تلفن و سازمان صدا و سیما در این

خصوص، مسئولان این دو نهاد و دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، موضوع بند 2 را با

هماهنگی کامل تا حصول نتیجه عملی پیگیری و گزارش آن را علاوه بر جناب آقای رئیس

جمهور به طور مستمر به اینجانب نیز ارائه کنند. مراتب برای اطلاع و صدور دستور

مقتضی ایفاد می شود.

8. سیاست های کلی پیشگیری و کاهش خطرات ناشی از سوانح طبیعی و حوادث غیرمترقبه

1. افزایش و گسترش آموزش و آگاهی و فرهنگ ایمنی و آماده سازی مسئولان و مردم برای

رویارویی با عوارض ناشی از سوانح طبیعی و حوادث غیر مترقبه به ویژه خطر زلزله و

پدیده های جوی و اقلیمی.

2. گسترش و تقویت مطالعات علمی و پژوهشی و حمایت از مراکز موجود، به منظور شناسایی

و کاستن از خطرات اینگونه حوادث با اولویت خطر زلزله.

3. ایجاد مدیریت واحد با تعیین رئیس جمهور برای آمادگی دائمی و اقدام مؤثر و

فرماندهی در دوره بحران:

3-1- ایجاد نظام مدیریت جامع اطلاعات به کمک شبکه های اطلاعاتی مراکز علمی -

پژوهشی و سازمان های اجرایی مسئول، به منظور هشدار به موقع و اطلاع رسانی دقیق و

بهنگام در زمان وقوع حادثه.

3.2- تقویت آمادگی ها و امکانات لازم برای اجرای سریع و مؤثر عملیات جست و جو و

نجات در ساعات اولیه، امداد و اسکان موقت آسیب دیدگان، تنظیم سیاست های تبلیغاتی و

اطلاع رسانی و سازماندهی کمک های داخلی و خارجی در زمینه های فوق.

3.3- در اختیار گرفتن کلیه امکانات و توانمندی های مورد نیاز اعم از دولتی و

نهادهای عمومی غیر دولتی و نیروهای مسلح در طول زمان بحران.

4- تدوین برنامه های جامع علمی به منظور بازتوانی روانی و اجتماعی آسیب دیدگان و

باز سازی اصولی و فنی مناطق آسیب دیده.

5- گسترش نظامات مؤثر جبران خسارت نظیر انواع بیمه ها، حمایت های مالی و تشویقی،

تسهیلات ویژه و صندوق های حمایتی.

6. پیشگیری و کاهش خطر پذیری ناشی از زلزله در شهرها و روستاها و افزایش ضریب

ایمنی در ساخت وسازهای جدید از طریق.

1.6 مکان یابی و مناسب سازی کاربری ها در مراکز جمعیتی شهری و روستایی و تأسیسات

حساس و مهم متناسب با پهنه بندی خطر نسبی زلزله در کشور.

2. 6 بهبود مدیریت و نظارت بر ساخت و ساز با به کار گیری نیروهای متخصص و تربیت

نیروی کار ماهر در کلیه سطوح و تقویت نظام مهندسی و تشکل های فنی و حرفه ای و

استفاده از تجربه های موفق کشورهای پیشرفته زلزله خیز.

3. 6 ممنوعیت و جلوگیری از ساخت و ساز های غیر فنی و ناامن در برابر زلزله و الزامی

کردن بیمه و استفاده از کلیه استانداردها و مقررات مربوط به طرح و اجرا.

4. 6 استانداردسازی مصالح پایه و اصلی سازه ای و الزامی کردن استفاده از مصالح

استاندارد، با کیفیت و مقاوم و ترویج و تشویق فناوری های نوین و پایدار و ساخت سازه های سبک.

5. 6 تهیه و تصویب قوانین و مقررات لازم برای جرم و تخلف شناختن ساخت و سازهای غیر فنی.

7. کاهش آسیب پذیری وضعیت موجود کشور در برابر زلزله با محوریت حفظ جان انسان ها

از طریق.

1. 7 تدوین و اصلاح طرح های توسعه و عمران شهری و روستایی متناسب با پهنه بندی خطر

نسبی زلزله در مناطق مختلف کشور.

2. 7 ایمن سازی و بهسازی لرزه ای ساختمان های دولتی، عمومی و مهم، شریان های حیاتی

و تأسیسات زیر بنایی و باز سازی و بهسازی بافت های فرسوده حداکثر تا مدت 10 سال.

3. 7. ارائه تسهیلات ویژه و حمایت های تشویقی (بیمه و نظایر آن) به منظور

ایمن سازی و بهسازی لرزه ای ساختمان های مسکونی، خدماتی و تولیدی غیر دولتی.

8. شناسایی پدیده های جوی و اقلیمی و نحوه پدیدار شدن خطرات و ارزیابی تأثیر و

میزان آسیب آنها از طریق تهیه اطلس ملی پدیده های طبیعی، ایجاد نظام به هم پیوسته

ملی پایش و بهبود نظام های هشدار سریع و پیش آگاهی بلند مدت با استفاده از فناوری های پیشرفته.

9. تنظیم برنامه های توسعه ملی به گونه ای که در همه فعالیت های آن در همه

سطوح،

رویکرد «سازگاری با اقلیم» ملاحظه و نهادینه شود. بنابراین اقدامات ذیل باید انجام

گیرد:

- شناسایی شرایط اقلیمی و لحاظ نمودن آن به عنوان یکی از محورهای اساسی
آمایش

سرزمین.

- تهیه، تدوین و ساماندهی نظام های جامع مدیریت بلایای جوی و اقلیمی.

- شناسایی تغییر اقلیم و آثار و پیامدهای آن در پهنه سرزمین و اتخاذ راه کارهای

مناسب.

9. سیاست های کلی قضائی

1. اصلاح ساختار نظام قضایی کشور در جهت تضمین عدالت و تأمین حقوق فردی
و اجتماعی

همراه با سرعت و دقت با اهتمام به سیاست های مذکور در بندهای بعدی.

2. نظام مند کردن استفاده از بینه و یمین در دادگاه ها.

3. استفاده از تعدد قضات در پرونده های مهم.

4. تخصصی کردن رسیدگی به دعاوی در سطوح مورد نیاز.

5. تمرکز دادن کلیه امور دارای ماهیت قضایی در قوه قضائیه با تعریف ماهیت قضایی و

اصلاح قوانین و مقررات مربوط براساس آن و رسیدگی ماهوی قضایی به همه دادخواهی ها و
تظلمات.

6. کاستن مراحل دادرسی به منظور دستیابی به قطعیت احکام در زمان مناسب.

7. یکسان سازی آیین دادرسی در نظام قضایی کشور با رعایت قانون اساسی.

8. اصلاح و تقویت نظام نظارتی و بازرسی در قوه قضائیه بر دستگاه های اجرایی و

قضایی و نهادها.

9. استفاده از روش داوری و حکمیت در حل و فصل دعاوی.

10. بالا بردن سطح علمی مراکز آموزش حقوقی متناسب با نظام قضایی کشور، بالا بردن

دانش حقوقی قضات، تقویت امور پژوهشی قوه قضائیه و توجه بیشتر به شرایط مادی و

معنوی متصدیان سمت های قضائی.

11. بالا بردن سطح علمی و شایستگی اخلاقی و توان عملی ضابطان دادگستری و فراهم

ساختن زمینه برای استفاده بهینه از قوای انتظامی.

12. تأمین نیازهای قوه قضائیه در زمینه های مالی، تشکیلاتی و استخدامی با توجه به

اصل 156، 157 و 158 قانون اساسی.

13. تعیین ضوابط اسلامی مناسب برای کلیه امور قضایی از قبیل قضاوت، وکالت،

کارشناسی و ضابطان و نظارت مستمر و پیگیری قوه قضائیه بر حسن اجرای آنها.

14. بازنگری در قوانین در جهت کاهش عناوین جرایم و کاهش استفاده از مجازات زندان.

15. تنقیح قوانین قضائی.

16. گسترش دادن فرهنگ حقوقی و قضایی در جامعه.

17. گسترش دادن نظام معاضدت و مشاورت قضائی.

10. سیاستهای کلی مبارزه با مواد مخدر

1- مبارزه فراگیر و قاطع علیه کلیه فعالیت‌ها و اقدامات غیرقانونی مرتبط با مواد

مخدر و روان‌گردان و پیش‌سازهای آنها از قبیل کشت، تولید، ورود، صدور، نگهداری و

عرضه مواد.

2- تقویت، توسعه، تجهیز و استفاده فراگیر از امکانات اطلاعاتی، نظامی، انتظامی و

قضائی برای شناسایی و تعقیب و انهدام شبکه‌ها و مقابله با عوامل اصلی داخلی و

بین‌المللی مرتبط با مواد مخدر و روان‌گردان و پیش‌سازهای آنها.

3- تقویت، تجهیز و توسعه یگان‌ها و مکانیزه کردن سامانه‌های کنترلی و تمرکز

اطلاعات به منظور کنترل مرزها و مبادی ورودی کشور و جلوگیری از اقدامات غیرقانونی

مرتبط با مواد مخدر، روان گردان و پیش سازهای آنها و تقویت ساختار تخصصی مبارزه با

مواد مخدر در نیروی انتظامی و سایر دستگاه های ذی ربط.

4- اتخاذ راهکارهای پیشگیرانه در مقابله با تهدیدات و آسیب های ناشی از مواد مخدر

و روان گردان با بهره گیری از امکانات دولتی و غیردولتی با تأکید بر تقویت

باورهای دینی مردم و اقدامات فرهنگی، هنری، ورزشی، آموزشی و تبلیغاتی در محیط

خانواده، کار، آموزش و تربیت و مراکز فرهنگی و عمومی.

5- جرم انگاری مصرف مواد مخدر و روان گردان و پیش سازهای آنها جز در موارد علمی،

پزشکی، صنعتی و برنامه های مصوب درمان و کاهش آسیب.

6- ایجاد و گسترش امکانات عمومی تشخیص، درمان، بازتوانی و اتخاذ تدابیر علمی جامع

فراگیر با هدف:

1- درمان و بازتوانی مصرف کنندگان.

2- کاهش آسیب ها.

3- جلوگیری از تغییر الگوی مصرف از مواد کم خطر به مواد پرخطر.

7- اتخاذ تدابیر لازم برای حمایت های اجتماعی پس از درمان مبتلایان به مواد مخدر
و

انواع روان گردان در زمینه اشتغال، اوقات فراغت، ارائه خدمات مشاوره و پزشکی و
حمایت های حقوقی و اجتماعی برای افراد بازتوانی شده و خانواده های آنها.

8- تقویت و ارتقاء دیپلماسی منطقه ای و جهانی مرتبط با مواد مخدر و روان
گردان در
جهت:

1 - هدفمند کردن مناسبات.

2 - مشارکت فعال در تصمیم سازی ها، تصمیم گیری ها و اقدامات مربوط.

3- بهره برداری از تجارب و امکانات فنی، پشتیبانی و اقتصادی کشورهای دیگر و
سازمانهای بین المللی.

4- فراهم کردن زمینه اقدام مشترک در جلوگیری از ترانزیت مواد مخدر.

9- اتخاذ تدابیر لازم برای حضور، مشارکت جدی مردم و خانواده ها در زمینه های پیشگیری، کاهش آسیب و درمان معتادان.

10- توسعه مطالعات و پژوهش های بنیادی، کاربردی و توسعه ای در امر مبارزه با مواد

مخدر و روان گردان و پیشگیری و درمان معتادان با تکیه بر دانش روز دنیا و استفاده

از ظرفیت های علمی و تخصصی ذی ربط در کشور.

11- ارتقاء و اصلاح ساختار مدیریت مبارزه با مواد مخدر و روان گردان به منظور تحقق

سیاست های کلی نظام و سرعت بخشیدن به فعالیت ها و هماهنگی در اتخاذ سیاست های

عملیاتی و کلیه اقدامات اجرایی و قضایی و حقوقی.

سیاست های کلی اصل 44 قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران - 10/4/1385

سیاستهای کلی اصل 44 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مطابق بند یک اصل 110 ابلاغ

می گردد.

لازم است نکاتی را در این زمینه یادآور شوم:

1- اجرای این سیاستها مستلزم تصویب قوانین جدید و بعضاً تغییراتی در قوانین موجود

است، لازم است دولت و مجلس محترم در این زمینه با یکدیگر همکاری نمایند.

2- نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام بر حسن اجرای این سیاست ها با اتخاذ تدابیر لازم و

همکاری دستگاه های مسئول و ارائه گزارش های نظارتی هر سال در وقت معین مورد تأکید

است.

3- در مورد «سیاست های کلی توسعه بخش های غیردولتی از طریق واگذاری فعالیتهای

بنگاه های دولتی» پس از دریافت گزارش ها و مستندات و نظریات مشورتی تفصیلی مجمع

راجع به رابطه خصوصی سازی با هر یک از عوامل ذیل اصل 44، نقش عوامل مختلف در

ناکارآمدی بعضی از بنگاه های دولتی، آثار انتقال هر یک از فعالیتهای صدر اصل 44 و

بنگاه های مربوط به بخش های غیردولتی، میزان آمادگی بخش های غیردولتی و ضمانت ها و

راه های اعمال حاکمیت دولت، اتخاذ تصمیم خواهد شد انشاءا... .

خرداد 1384

سیاست های کلی اصل 44 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با توجه به ذیل
اصل 44

قانون اساسی و مفاد اصل 43 و به منظور:

* شتاب بخشیدن به رشد، اقتصاد ملی.

* گسترش مالکیت در سطح عمومی مردم به منظور تأمین عدالت اجتماعی.

* ارتقای کارایی بنگاه های اقتصادی و بهره وری منابع مادی و انسانی و فناوری.

* افزایش رقابت پذیری در اقتصاد ملی.

* افزایش سهم بخش های خصوصی و تعاون در اقتصاد ملی.

* کاستن از بار مالی و مدیریتی دولت در تصدی فعالیتهای اقتصادی.

* افزایش سطح عمومی اشتغال.

* تشویق اقشار مردم به پس انداز و سرمایه گذاری و بهبود درآمد خانوارها مقرر

می گردد:

الف- سیاستهای کلی توسعه بخشهای غیردولتی و جلوگیری از بزرگ شدن بخش دولتی:

1- دولت حق فعالیت اقتصادی جدید خارج از موارد صدر اصل 44 را ندارد و موظف است

هرگونه فعالیت (شامل تداوم فعالیت های قبلی و بهره برداری از آن) را که مشمول

عناوین صدر اصل 44 نباشد، حداکثر تا پایان برنامه 5 ساله چهارم (سالیانه حداقل 20

درصد کاهش فعالیت) به بخش های تعاونی و خصوصی و عمومی غیردولتی واگذار کند. با

توجه به مسئولیت نظام در حسن اداره کشور، تداوم و شروع فعالیت ضروری، خارج از

عناوین صدر اصل 44 توسط دولت بنا به پیشنهاد هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای

اسلامی برای مدت معین مجاز است. اداره و تولید محصولات نظامی، انتظامی و اطلاعاتی

نیروهای مسلح و امنیتی که جنبه محرمانه دارد، مشمول این حکم نیست.

2- سرمایه گذاری و مالکیت و مدیریت در زمینه های مذکور در صدر اصل 44 قانون اساسی

به شرح ذیل توسط بنگاه ها و نهادهای عمومی غیردولتی و بخش های تعاونی و خصوصی مجاز

است:

2-1- صنایع بزرگ، صنایع مادر (از جمله صنایع بزرگ پایین دستی نفت و گاز) و معادن

بزرگ (به استثنای نفت و گاز).

2-2- فعالیت بازرگانی خارجی در چارچوب سیاست های تجاری و ارزی کشور.

2-3- بانکداری توسط بنگاه ها و نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت های تعاونی سهامی

عام و شرکت های سهامی عام مشروط به تعیین سقف سهام هر یک از سهامداران با تصویب

قانون.

2-4- بیمه

2-5- تأمین نیرو شامل تولید و واردات برق برای مصارف داخلی و صادرات.

2-6- کلیه امور پست و مخابرات به استثنای شبکه های مادر مخابراتی، امور واگذاری

فرکانس و شبکه های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی.

2-7- راه و راه آهن.

2-8- هواپیمایی (حمل و نقل هوایی) و کشتیرانی (حمل و نقل دریایی).

سهم بهینه بخش های دولتی و غیردولتی در فعالیت های صدر اصل 44، با توجه به حفظ

حاکمیت دولت و استقلال کشور و عدالت اجتماعی و رشد و توسعه اقتصادی، طبق قانون

تعیین می شود.

ب- سیاست های کلی بخش تعاونی:

1- افزایش سهم بخش تعاونی در اقتصاد کشور به 25 درصد تا آخر برنامه 5 ساله پنجم.

2- اقدام مؤثر دولت در ایجاد تعاونی ها برای بیکاران در جهت اشتغال مولد.

3- حمایت دولت از تشکیل و توسعه تعاونی ها از طریق روش هایی از جمله

تخفیف

مالیاتی، ارایه تسهیلات اعتباری حمایتی به وسیله کلیه مؤسسات مالی کشور و پرهیز از

هرگونه دریافت اضافی دولت از تعاونی ها نسبت به بخش خصوصی.

4- رفع محدودیت از حضور تعاونی ها در تمام عرصه های اقتصادی از جمله بانکداری و

بیمه.

5- تشکیل بانک توسعه تعاون با سرمایه دولت با هدف ارتقای سهم بخش تعاونی در اقتصاد

کشور.

6- حمایت دولت از دستیابی تعاونی ها به بازار نهایی و اطلاع رسانی جامع و عادلانه

به این بخش.

7- اعمال نقش حاکمیتی دولت در قالب امور سیاستگذاری و نظارت بر اجرای قوانین

موضوعه و پرهیز از مداخله در امور اجرایی و مدیریتی تعاونی ها.

8- توسعه آموزش های فنی و حرفه ای و سایر حمایت های لازم به منظور افزایش کارآمدی

و توانمندسازی تعاونی ها.

9- انعطاف و تنوع در شیوه های افزایش سرمایه و توزیع سهام در بخش تعاونی و اتخاذ

تدابیر لازم به نحوی که علاوه بر تعاونی های متعارف امکان تأسیس تعاونی های جدید

در قالب شرکت سهامی عام با محدودیت مالکیت هر یک از سهامداران به سقف معینی که

حدود آن را قانون تعیین می کند، فراهم شود.

10- حمایت دولت از تعاونی ها متناسب با تعداد اعضا.

11- تأسیس تعاونی های فراگیر ملی برای تحت پوشش قرار دادن سه دهک اول جامعه

به منظور فقرزدایی.

ج- سیاستهای کلی توسعه بخش های غیردولتی از طریق واگذاری فعالیتهای و بنگاه های

دولتی:

با توجه به ضرورت: شتاب گرفتن رشد و توسعه اقتصادی کشور مبتنی بر اجرای عدالت

اجتماعی و فقرزدائی در چارچوب چشم انداز 20 ساله کشور.

* تغییر نقش دولت از مالکیت و مدیریت مستقیم بنگاه به سیاستگذاری و هدایت و نظارت.

* توانمندسازی بخشهای خصوصی و تعاونی در اقتصاد و حمایت از آن جهت رقابت کالاها در

بازارهای بین المللی.

* آماده سازی بنگاههای داخلی جهت مواجهه هوشمندانه با قواعد تجارت جهانی در یک

فرآیند تدریجی و هدفمند.

* توسعه سرمایه انسانی دانش پایه و متخصص.

* توسعه و ارتقاء استانداردهای ملی و انطباق نظام های ارزیابی کیفیت با

استانداردهای بین المللی.

* جهت گیری خصوصی سازی در راستای افزایش کارایی و رقابت پذیری و گسترش مالکیت

عمومی و بنا بر پیشنهاد مجمع تشخیص مصلحت نظام بند (ج) سیاستهای کلی اصل 44 قانون

اساسی ج.ا.ا. مطابق بند 1 اصل 110 ابلاغ می گردد.

واگذاری 80% از سهام بنگاههای دولتی مشمول صدر اصل 44 به بخشهای خصوصی، شرکتهای

تعاونی سهامی عام و بنگاههای عمومی غیردولتی به شرح ذیل مجاز است:

1- بنگاههای دولتی که در زمینه معادن بزرگ، صنایع بزرگ و صنایع مادر (از جمله صنایع بزرگ پائین دستی نفت و گاز) فعال هستند، به استثنای شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای استخراج و تولید نفت خام و گاز.

2- بانکهای دولتی به استثنای بانک مرکزی ج.ا.ا، بانک ملی ایران، بانک سپه، بانک صنعت و معدن، بانک کشاورزی، بانک مسکن و بانک توسعه صادرات.

3- شرکتهای بیمه دولتی به استثنای بیمه مرکزی و بیمه ایران.

4- شرکتهای هواپیمائی و کشتیرانی به استثنای سازمان هواپیمائی کشوری و سازمان بنادر و کشتیرانی.

5- بنگاههای تأمین نیرو به استثنای شبکه های اصلی انتقال برق.

6- بنگاههای پستی و مخابراتی به استثنای شبکه های مادر مخابراتی، امور واگذاری

فرکانس و شبکه های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی.

7- صنایع وابسته به نیروهای مسلح به استثنای تولیدات دفاعی و امنیتی ضروری
به

تشخیص فرمانده کل قوا.

الزامات واگذاری:

الف) قیمت گذاری سهام از طریق بازار بورس انجام میشود.

ب) فراخوان عمومی با اطلاع رسانی مناسب جهت ترغیب و تشویق عموم به
مشارکت و

جلوگیری از ایجاد انحصار و رانت اطلاعاتی صورت پذیرد.

ج) جهت تضمین بازدهی مناسب سهام شرکتهای مشمول واگذاری اصلاحات لازم
درخصوص بازار،

قیمت گذاری محصولات و مدیریت مناسب براساس قانون تجارت انجام گردد.

د) واگذاری سهام شرکتهای مشمول طرح در قالب شرکتهای مادر تخصصی و
شرکتهای

زیرمجموعه با کارشناسی همه جانبه صورت گیرد.

ه) به منظور اصلاح مدیریت و افزایش بهره وری بنگاههای مشمول واگذاری با استفاده

از ظرفیتهای مدیریتی کشور اقدامات لازم جهت جذب مدیران با تجربه، متخصص و کارآمد

انجام پذیرد.

فروش اقساطی حداکثر 5% از سهام شرکتهای مشمول بند (ج) به مدیران و کارکنان شرکتهای

فوق مجاز است.

و) با توجه به ابلاغ بند (ج) سیاستهای کلی اصل 44 و تغییر وظایف حاکمیتی، دولت

موظف است نقش جدید خود در سیاستگذاری، هدایت و نظارت بر اقتصاد ملی را تدوین و

اجرا نماید.

ی) تخصیص درصدی از منابع واگذاری جهت حوزه های نوین با فناوری پیشرفته در راستای

وظایف حاکمیتی مجاز است.

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با درخواست جنابعالی جهت اختصاص درصدی از سهام صدر اصل 44 قانون اساسی به شرح ذیل

موافقت می گردد.

1- با فروش اقساطی تا 50% از سهام قابل واگذاری ابلاغی در بند «ج» سیاستهای کلی

اصل 44 در قالب شرکتهای سرمایه گذاری استانی متشکل از تعاونیهای شهرستانی موافقت

می گردد.

2- قیمت سهام در بورس تعیین گردد.

3- در مورد دو دهک پائین درآمدی 50% تخفیف در قیمت سهام واگذاری با دوره تقسیط ده

ساله مجاز است.

4- شرکتهای سرمایه گذاری استانی با کمک دولت در بورس پذیرفته شده و جهت افزایش

بازدهی سرمایه خود براساس قانون تجارت فعالیت نمایند.

5- به نسبت اعضای شرکتهای تعاونی هر استان، سهام مشمول واگذاری در اختیار شرکت

سرمایه گذاری استان قرار گیرد.

6- خرید و فروش سهام شرکتهای سرمایه گذاری استان در بورس به میزانی که اقساط آن

پرداخت و یا مورد تخفیف واقع شده، مجاز است.

7- شناسائی افراد واقع در دو دهک پائین درآمدی با ساز و کارهای علمی و دقیق انجام

گرفته و روستائیان مورد توجه ویژه قرار گیرند.

8- اجرای طرح نباید موجبات افزایش یا تداوم تصدی گری های دولت در شرکتهای مشمول

واگذاری گردد.

شایسته تذکر است که با توجه به گذشت مدت قابل توجهی از ابلاغ سیاستهای کلی اصل 44

هنوز اقدامات اجرائی و فراخوان ملی جهت توسعه سرمایه گذاری و کارآفرینی صورت

نگرفته است. لذا مقرر نمائید ستادی قوی مسئولیت کامل اجرای اصل 44 را بر عهده

گرفته و بدون فوت وقت زمینه رونق و تحرک اقتصادی را با بکارگیری همه نیروها و

سرمایه های ملی فراهم نماید. اطلاع رسانی همه جانبه و فراگیر جهت دوری از ویژه خواری گروه های خاص، تشویق عموم به سرمایه گذاری و بهبود فضای کسب و کار کشور مورد تأکید است. توفیق جنابعالی را در خدمت به ملت بزرگ ایران و اجرای عدالت از خداوند متعال خواستاریم.

10/4/1385

د- سیاست های کلی واگذاری:

1- الزامات واگذاری

1-1- توانمندسازی بخش های خصوصی و تعاونی بر ایفای فعالیتهای گسترده و اداره

بنگاه های اقتصادی بزرگ.

2-1- نظارت و پشتیبانی مراجع ذی ربط بعد از واگذاری برای تحقق اهداف واگذاری.

3-1- استفاده از روش های معتبر و سالم واگذاری با تأکید بر بورس، تقویت تشکیلات

واگذاری و برقراری جریان شفاف اطلاع رسانی، ایجاد فرصت‌های برابر برای همه،

بهره‌گیری از عرضه تدریجی سهام شرکت‌های بزرگ در بورس به منظور دستیابی به قیمت

پایه سهام.

4-1- ذی نفع نبودن دست‌اندرکاران واگذاری و تصمیم‌گیرندگان دولتی در واگذاری‌ها.

5-1- رعایت سیاست‌های کلی بخش تعاونی در واگذاری‌ها.

2- مصارف درآمدهای حاصله از واگذاری:

وجوه حاصل از واگذاری سهام بنگاه‌های دولتی به حساب خاصی نزد خزانه داری کل کشور

واریز و در قالب برنامه‌ها و بودجه‌های مصوب به ترتیب زیر مصرف می‌شود:

2-1- ایجاد خوداتکایی برای خانواده‌های مستضعف و محروم و تقویت تأمین اجتماعی.

2-2- اختصاص 30 درصد از درآمدهای حاصل از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی

به منظور فقرزدایی.

2-3- ایجاد زیربناهای اقتصادی با اولویت مناطق کم تر توسعه یافته.

2-4- اعطای تسهیلات (وجوه اداره شده) برای تقویت تعاونی ها و نوسازی و بهسازی

بنگاه های اقتصادی غیردولتی با اولویت بنگاه های واگذار شده و نیز برای

سرمایه گذاری بخش های غیردولتی در توسعه مناطق کمتر توسعه یافته.

2-5- مشارکت شرکتهای دولتی با بخشهای غیردولتی تا سقف 49 درصد به منظور توسعه

اقتصادی مناطق کم تر توسعه یافته.

2-6- تکمیل طرح های نیمه تمام شرکتهای دولتی با رعایت بند (الف) این سیاست ها.

ه) سیاست های کلی اعمال حاکمیت و پرهیز از انحصار:

1- تداوم اعمال حاکمیت عمومی دولت پس از ورود بخش های غیردولتی از طریق سیاستگذاری

و اجرای قوانین و مقررات و نظارت به ویژه در مورد اعمال موازین شرعی و قانونی در

بانکهای غیردولتی.

2- جلوگیری از نفوذ و سیطره بیگانگان بر اقتصاد ملی.

3- جلوگیری از ایجاد انحصار، توسط بنگاه های اقتصادی غیردولتی از طریق تنظیم و

تصویب قوانین و مقررات.

سیاست های کلی برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران

_ امور فرهنگی، علمی و فناوری:

1- اعتلاء و عمق و گسترش دادن معرفت و بصیرت دینی بر پایه قرآن و مکتب اهل بیت.

- استوار کردن ارزشهای انقلاب اسلامی در اندیشه و عمل.

- تقویت فضایل اخلاقی و ایمان، روحیه ایثار و امید به آینده.

- برنامه ریزی برای بهبود رفتارهای فردی و اجتماعی.

2- زنده و نمایان نگاهداشتن اندیشه دینی و سیاسی حضرت امام خمینی (ره) و برجسته

کردن نقش آن به عنوان یک معیار اساسی در تمام سیاستگذاریها و برنامه ریزیها.

3- تقویت وجدان کاری و انضباط اجتماعی و روحیه کار و ابتکار، کارآفرینی، درستکاری

و قناعت، و اهتمام به ارتقاء کیفیت تولید.

- فرهنگ سازی برای استفاده از تولیدات داخلی، افزایش تولید و صادرات کالا و خدمات.

4- ایجاد انگیزه عزم ملی برای دستیابی به اهداف مورد نظر در افق چشم انداز.

5- تقویت وحدت و هویت ملی مبتنی بر اسلام و انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی و

آگاهی کافی درباره تاریخ ایران، فرهنگ، تمدن و هنر ایرانی - اسلامی و اهتمام جدی

به زبان فارسی.

6- تعمیق روحیه دشمن شناسی و شناخت ترفندها و توطئه های دشمنان علیه انقلاب اسلامی

و منافع ملی، ترویج روحیه ظلم ستیزی و مخالفت با سلطه گیری استکبار جهانی.

7- سالم سازی فضای فرهنگی، رشد آگاهیها و فضایل اخلاقی و اهتمام به امر به معروف و

نهی از منکر.

- اطلاع رسانی مناسب برای تحقق ویژگیهای مورد نظر در افق چشم انداز.

8- مقابله با تهاجم فرهنگی.

- گسترش فعالیت رسانه های ملی در جهت تبیین اهداف و دستاوردهای ایران اسلامی برای

جهانیان.

9- سازماندهی و بسیج امکانات و ظرفیتهای کشور در جهت افزایش سهم کشور در تولیدات

علمی جهان.

- تقویت نهضت نرم افزاری و ترویج پژوهش.

- کسب فناوری، بویژه فناوریهای نو شامل ریزفناوری و فناوریهای زیستی، اطلاعات و

ارتباطات، زیست محیطی، هوافضا و هسته ای.

10- اصلاح نظام آموزشی کشور، شامل: آموزش و پرورش، آموزش فنی و حرفه ای، آموزش

عالی، و کارآمد کردن آن برای تأمین منابع انسانی مورد نیاز در جهت تحقق اهداف چشم انداز.

11- تلاش در جهت تبیین و استحکام مبانی مردم سالاری دینی و نهادینه کردن آزادیهای

مشروع از طریق آموزش، آگاهی بخشی و قانونمند کردن آن.

- امور اجتماعی، سیاسی، دفاعی و امنیتی:

12- تلاش در جهت تحقق عدالت اجتماعی و ایجاد فرصتهای برابر و ارتقاء سطح شاخصهای

از قبیل آموزش، سلامت، تأمین غذا، افزایش درآمد سرانه و مبارزه با فساد.

13- ایجاد نظام جامع تأمین اجتماعی برای حمایت از حقوق محرومان و مستضعفان و

مبارزه با فقر و حمایت از نهادهای عمومی و مؤسسات و خیریه های مردمی با رعایت

ملاحظات دینی و انقلابی.

14- تقویت نهاد خانواده و جایگاه زن در آن و در صحنه های اجتماعی و استیفای حقوق

شرعی و قانونی بانوان در همه عرصه ها و توجه ویژه به نقش سازنده آنان.

15- تقویت هویت ملی جوانان متناسب با آرمانهای انقلاب اسلامی.

- فراهم کردن محیط رشد فکری و علمی و تلاش در جهت رفع دغدغه های شغلی، ازدواج،

مسکن و آسیبهای اجتماعی آنان.

- توجه به مقتضیات دوره جوانی و نیازها و تواناییهای آنان.

16- ایجاد محیط و ساختار مناسب حقوقی، قضایی و اداری برای تحقق اهداف چشم انداز.

17- اصلاح نظام اداری و قضایی در جهت: افزایش تحرکت و کارآیی، بهبود خدمت رسانی به

مردم، تأمین کرامت و معیشت کارکنان، به کارگیری مدیران و قضات لایق و امین و تأمین

شغلی آنان، حذف یا ادغام مدیریتهای موازی، تأکید بر تمرکززدایی در حوزه های اداری

و اجرایی، پیشگیری از فساد اداری و مبارزه با آن و تنظیم قوانین مورد نیاز.

18- گسترش و عمق بخشیدن به روحیه تعاون و مشارکت عمومی و بهره مند ساختن دولت از

همدلی و تواناییهای عظیم مردم.

19- آمایش سرزمینی مبتنی بر اصول ذیل:

- ملاحظات امنیتی و دفاعی.
- کارآیی و بازدهی اقتصادی.
- وحدت و یکپارچگی سرزمین.
- گسترش عدالت اجتماعی و تعادل‌های منطقه ای.
- حفاظت محیط زیست و احیاء منابع طبیعی.
- حفظ هویت اسلامی، ایرانی و حراست از میراث فرهنگی.
- تسهیل و تنظیم روابط درونی و بیرونی اقتصاد کشور.
- رفع محرومیتها خصوصاً در مناطق روستایی کشور.

20- تقویت امنیت و اقتدار ملی با تأکید بر رشد علمی و فناوری، مشارکت و ثبات

سیاسی، ایجاد تعادل میان مناطق مختلف کشور، وحدت و هویت ملی، قدرت اقتصادی و دفاعی

و ارتقاء جایگاه جهانی ایران.

21- هویت بخشی به سیمای شهر و روستا.

- بازآفرینی و روزآمدسازی معماری ایرانی - اسلامی.

- رعایت معیارهای پیشرفته برای ایمنی بناها و استحکام ساخت و سازها.

22- تقویت و کارآمد کردن نظام بازرسی و نظارت.

- اصلاح قوانین و مقررات در جهت رفع تداخل میان وظایف نهادهای نظارتی و بازرسی.

23- اولویت دادن به ایثارگران انقلاب اسلامی در عرضه منابع مالی و فرصتها و

امکانات و مسئولیتهای دولتی در صحنه های مختلف فرهنگی و اقتصادی.

24- ارتقاء توان دفاعی نیروهای مسلح برای بازدارندگی، ابتکار عمل و مقابله مؤثر در

برابر تهدیدها و حفاظت از منافع ملی و انقلاب اسلامی و منابع حیاتی کشور.

25- توجه ویژه به حضور و سهم نیروهای مردمی در استقرار امنیت و دفاع از کشور و

انقلاب با تقویت کمی و کیفی بسیج مستضعفین.

26- تقویت، توسعه و نوسازی صنایع دفاعی کشور با تأکید بر گسترش تحقیقات و سرعت

دادن به انتقال فناوریهای پیشرفته.

27- توسعه نظم و امنیت عمومی و پیشگیری و مقابله مؤثر با جرائم و مفسد اجتماعی و

امنیتی از طریق تقویت و هماهنگی دستگاههای قضایی، امنیتی و نظامی و توجه جدی در

تخصیص منابع به وظایف مربوط به اعمال حاکمیت دولت.

- امور مربوط به مناسبات سیاسی و روابط خارجی:

28- ثبات در سیاست خارجی براساس قانون اساسی و رعایت عزت، حکمت و مصلحت و تقویت

روابط خارجی از طریق:

- گسترش همکاریهای دو جانبه، منطقه ای و بین المللی.

- ادامه پرهیز از تشنج در روابط با کشورها.
- تقویت روابط سازنده با کشورهای غیر متخاصم.
- بهره گیری از روابط برای افزایش توان ملی.
- مقابله با افزون خواهی و اقدام متجاوزانه در روابط خارجی.
- تلاش برای رهایی منطقه از حضور نظامی بیگانگان.
- مقابله با تک قطبی شدن جهان.
- حمایت از مسلمانان و ملت‌های مظلوم و مستضعف بویژه ملت فلسطین.
- تلاش برای همگرایی بیش تر میان کشورهای اسلامی.
- تلاش برای اصلاح ساختار سازمان ملل.

29- بهره گیری از روابط سیاسی با کشورها برای نهادینه کردن روابط اقتصادی، افزایش

جذب منابع و سرمایه گذاری خارجی و فناوری پیشرفته و گسترش بازارهای صادراتی ایران

و افزایش سهم ایران از تجارت جهانی و رشد پرشتاب اقتصادی مورد نظر در چشم انداز.

30- تحکیم روابط با جهان اسلام و ارائه تصویر روشن از انقلاب اسلامی و تبیین

دستاوردها و تجربیات سیاسی، فرهنگی و اقتصادی جمهوری اسلامی و معرفی فرهنگ غنی و

هنر و تمدن ایرانی و مردم سالاری دینی.

31- تلاش برای تبدیل مجموعه کشورهای اسلامی و کشورهای دوست منطقه به یک قطب

منطقه ای اقتصادی، علمی، فناوری و صنعتی.

32- تقویت و تسهیل حضور فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در مجامع جهانی و سازمانهای

فرهنگی بین المللی.

33- تقویت هویت اسلامی و ایرانی ایرانیان خارج از کشور، کمک به ترویج زبان فارسی

در میان آنان، حمایت از حقوق آنان، و تسهیل مشارکت آنان در توسعه ملی.

- امور اقتصادی

34- تحقق رشد اقتصادی پیوسته، با ثبات و پرشتاب متناسب با اهداف چشم انداز.

- ایجاد اشتغال مولد و کاهش نرخ بیکاری.

35- فراهم نمودن زمینه های لازم برای رقابت پذیری کالاها و خدمات کشور در سطح

بازارهای داخلی و خارجی و ایجاد ساز و کارهای مناسب برای رفع موانع توسعه صادرات

غیرنفتی.

36- تلاش برای دستیابی به اقتصادی متنوع و متکی بر منابع دانش و آگاهی، سرمایه

انسانی و فناوری نوین.

37- ایجاد ساز و کار مناسب برای رشد بهره وری عوامل تولید (انرژی، سرمایه، نیروی

کار، آب، خاک و ...).

- پشتیبانی از کارآفرینی، نوآوری و استعدادهای فنی و پژوهشی.

38- تأمین امنیت غذایی کشور با تکیه بر تولید از منابع داخلی و تأکید بر خودکفایی

در تولید محصولات اساسی کشاورزی.

39- مهار تورم و افزایش قدرت خرید گروههای کم درآمد و محروم و مستضعف و کاهش فاصله

بین دهک های بالا و پایین درآمدی جامعه و اجرای سیاستهای مناسب جبرانی.

40- توجه به ارزش اقتصادی، امنیتی، سیاسی و زیست محیطی آب در استحصال، عرضه،

نگهداری و مصرف آن.

- مهار آبهایی که از کشور خارج می شود و اولویت استفاده از منابع آبهای مشترک.

41- حمایت از تأمین مسکن گروههای کم درآمد و نیازمند.

42- حرکت در جهت تبدیل درآمد نفت و گاز به داراییهای مولد به منظور پایداریسازی

فرآیند توسعه و تخصیص و بهره برداری بهینه از منابع.

43- توسعه روستاها.

- ارتقاء سطح درآمد و زندگی روستاییان و کشاورزان و رفع فقر، با تقویت زیرساختهای

مناسب تولید و تنوع بخشی و گسترش فعالیتهای مکمل بویژه صنایع تبدیلی و کوچک و

خدمات نوین، با تأکید بر اصلاح نظام قیمت گذاری محصولات.

44- هم افزایی و گسترش فعالیتهای اقتصادی در زمینه هایی که دارای مزیت نسبی هستند

از جمله صنعت، معدن، تجارت، مخابرات، حمل و نقل و گردشگری، بویژه صنایع نفت، گاز و

پتروشیمی و خدمات مهندسی پشتیبان آن، صنایع انرژی بر و زنجیره پایین دستی آنها، با

اولویت سرمایه گذاری در ایجاد زیربناها و زیرساختهای مورد نیاز، و ساماندهی سواحل

و جزایر ایرانی خلیج فارس در چارچوب سیاستهای آمایش سرزمین.

45- تثبیت فضای اطمینان بخش برای فعالان اقتصادی و سرمایه گذاران با اتکاء به

مزایتهای نسبی و رقابتی و خلق مزایتهای جدید و حمایت از مالکیت و کلیه حقوق ناشی از

آن.

46- ارتقاء بازار سرمایه ایران و اصلاح ساختار بانکی و بیمه ای کشور با تأکید بر

کارآیی، شفافیت، سلامت و بهره مندی از فناوریهای نوین.

- ایجاد اعتماد و حمایت از سرمایه گذاران با حفظ مسئولیت پذیری آنان.

- تشویق رقابت و پیشگیری از وقوع بحرانها و مقابله با جرمهای مالی.

47- توانمندسازی بخشهای خصوصی و تعاونی به عنوان محرک اصلی رشد اقتصادی و کاهش

تصدی دولت همراه با حضور کارآمد آن در قلمرو امور حاکمیتی در چارچوب سیاستهای کلی

اصل 44 قانون اساسی که ابلاغ خواهد شد.

48- ارتقاء ظرفیت و توانمندیهای بخش تعاونی از طریق تسهیل فرآیند دستیابی به

منابع، اطلاعات، فناوری، ارتباطات و توسعه پیوندهای فنی، اقتصادی و مالی آن.

49- توجه و عنایت جدی بر مشارکت عامه مردم در فعالیتهای اقتصادی کشور و رعایت جهات

زیر در امر واگذاری مؤسسات اقتصادی دولت به مردم:

- امر واگذاری در جهت تحقق اهداف برنامه باشد و خود هدف قرار نگیرد.

- در چارچوب قانون اساسی صورت پذیرد.

- موجب تهدید امنیت ملی و یا تزلزل حاکمیت ارزشهای اسلامی و انقلابی نگردد.

- به خدشه دار شدن حاکمیت نظام یا تضییع حق مردم و یا ایجاد انحصار نیانجامد.

- به مدیریت سالم و اداره درست کار توجه شود.

50- اهتمام به نظم و انضباط مالی و بودجه ای و تعادل بین منابع و مصارف دولت.

51- تلاش برای قطع اتکای هزینه های جاری به نفت و تأمین آن از محل درآمدهای

مالیاتی و اختصاص عواید نفت برای توسعه سرمایه گذاری براساس کارآیی و بازدهی.

52- تنظیم سیاستهای پولی، مالی و ارزی با هدف دستیابی به ثبات اقتصادی و مهار

نوسانات.

ملاحظه: شاخصهای کمی و نحوه انطباق محتوای برنامه ها و بودجه های سالانه متناسب با

سیاستهای کلی برنامه چهارم تهیه و ارائه شود.

موضوعات سیاست های کلی نظام:

امور فرهنگی

دستگاه های مرتبط: مجلس شورای اسلامی، نهاد ریاست جمهوری، سازمان مدیریت و

برنامه ریزی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات،

سازمان صدا و سیما

کمیسیون تخصصی مجمع: کمیسیون امور فرهنگی، علمی و اجتماعی

| - ایجاد، ساماندهی و تقویت نظام ملی |

| اطلاع رسانی رایانه ای و اعمال تدابیر و |

| نظارت های لازم به منظور صیانت از امنیت |

| سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و جلوگیری از |

| جنبه ها و پیامدهای منفی شبکه های |

| اطلاع رسانی. |

|
|-----|

| - توسعه کمی و کیفی شبکه اطلاع رسانی ملی و |

| تأمین سطوح و انواع مختلف خدمات و امکانات این |

| شبکه برای کلیه متقاضیان به تناسب نیاز آنان و |

| با رعایت اولویت ها و مصالح ملی. |

|
|-----|

| - ایجاد و تقویت نظام حقوقی و قضایی متناسب با |

| شبکه های | توسعه شبکه های اطلاع رسانی به ویژه در جهت |

| اطلاع رسانی | مقابله کارآمد با جرائم سازمان یافته |

| رایانه ای | الکترونیکی. |

|
|-----|

| - توسعه فن آوری اطلاعات (به ویژه حفاظت از |

| اطلاعات) و آینده نگری در خصوص آثار تحولات |

| فن آوری اطلاعات در سطح ملی و جهانی و گسترش |

| مطالعات و تحقیقات و تربیت نیروی انسانی متخصص |

| در این زمینه. |

|
|-----|

| - ایجاد دسترسی به شبکه های اطلاع رسانی جهانی |

| صرفاً از طریق نهادها و مؤسسات مجاز. |

|
|-----|

	- حضور فعال و اثر گذار در شبکه های جهانی و
	حمایت از بخش های دولتی و غیر دولتی در زمینه
	تولید و عرضه اطلاعات و خدمات ضروری و مفید با
	تأکید بر ترویج فرهنگ و اندیشه اسلامی.

	- اقدام مناسب برای دستیابی به میثاق ها و
	مقررات بین المللی و ایجاد اتحادیه های
	اطلاع رسانی با سایر کشورها به ویژه کشورهای
	اسلامی به منظور ایجاد توازن در عرصه
	اطلاع رسانی بین المللی و حفظ صیانت از هویت و
	فرهنگ ملی و مقابله با سلطه جهانی.

موضوعات سیاست های کلی نظام:

امور اقتصادی

دستگاه های مرتبط: سازمان مدیریت و برنامه ریزی، وزارت امور خارجه، وزارت فرهنگ و

ارشاد اسلامی، وزارت امور دارایی، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی، وزارت جهاد

کشاورزی، وزارت بازرگانی، وزارت صنایع و معادن، وزارت نیرو، بانک ملی، وزارت نفت،

وزارت تعاون سازمان خصوصی سازی،

کمیسیون تخصصی مجمع: کمیسیون امور اقتصاد کلان - بازرگانی و امور

اداری

- حمایت از ایجاد ارزش افزوده و سرمایه گذاری و کارآفرینی از	
راه های قانونی و مشروع.	
- هدف از امنیت سرمایه گذاری، ایجاد رفاه عمومی و رونق	
اقتصادی و زمینه سازی برای عدالت اقتصادی و از بین بردن فقر	
در کشور است. وضع قوانین و مقررات مربوط به مالیات و دیگر	
اموری که به آن هدف کمک می کند، وظیفه الزامی دولت و مجلس	
است.	
امنیت اقتصادی - قوانین و سیاست های اجرایی و مقررات باید دارای	
سازگاری و	
ثبات و شفافیت و هماهنگی.	
- نظارت و رسیدگی و قضاوت در مورد جرائم و مسائل اقتصادی	
باید	
دقیق و روشن و تخصصی باشد.	

شرایط فعالیت اقتصادی (دسترسی به اطلاعات، مشارکت آزادانه

اشخاص در فعالیت های اقتصادی و برخورداری از امتیازات

قانونی)

برای بخش های دولتی، تعاونی و خصوصی، در شرایط باید یکسان

و

عادلانه باشد.

دولت حق فعالیت اقتصادی جدید خارج از موارد صدر اصل 44 را

ندارد و موظف است هرگونه فعالیت (شامل تداوم فعالیت های

قبلی

و بهره برداری از آن) را که مشمول عناوین صدر اصل 44 نباشد،

حداکثر تا پایان برنامه پنج ساله چهارم (سالیانه 20% کاهش

فعالیت) به بخش های تعاونی خصوصی و عمومی غیر دولتی

واگذار

کند.

اصل 44 - اصول

واگذاری

با توجه به مسئولیت نظام در حسن اداره کشور، تداوم و شروع

فعالیت ضروری خارج از عناوین صدر اصل 44 توسط دولت، بنا به

پیشنهاد هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی مدت
معین مجاز

است.

مسئله | اداره و تولید محصولات نظامی، انتظامی و اطلاعاتی نیروهای مسلح |

و امنیتی که جنبه محرمانه دارد، مشمول این حکم نیست.

|- سرمایه گذاری، مالکیت و مدیریت در زمینه های مذکور در صدر

اصل 44 قانون اساسی به شرح ذیل توسط بنگاه ها و نهادهای عمومی

| غیر دولتی و بخش های تعاونی و خصوصی مجاز است.

نفت | - صنایع بزرگ، صنایع مادر (از جمله صنایع بزرگ پایین دستی

| و گاز) و معادن بزرگ (به استثنای نفت و گاز).

فعالیت بازرگانی خارجی در چارچوب سیاست های تجاری و ارزی

کشور.

به تعیین	شرکت های تعاونی سهامی عام شرکت های سهامی عام مشروط	- بانکداری توسط بنگاه ها و نهادهای عمومی غیر دولتی و
	سقف سهام هر یک از سهامداران با تصویب قانون.	
	- بیمه	
	- تأمین نیرو، شامل تولید و واردات برق برای مصارف داخلی و	
	صادرات.	
	اصل 44 - موارد	
قابل واگذاری	- کلیه امور پست و مخابرات به استثنای شبکه های مادر	
	مخابراتی، امور واگذاری فرکانس و شبکه های اصلی تجزیه و	
	مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی.	
	- راه و راه آهن.	
	- هواپیمایی (حمل و نقل هوایی) و کشتیرانی (حمل و نقل	
	دریایی).	
اصل	سهام بهینه بخش های دولتی و غیر دولتی در فعالیت های صدر	

44، با توجه به حفظ دولت و استقلال کشور و عدالت اجتماعی و

رشد و توسعه اقتصادی، طبق قانون تعیین می شود.

- افزایش سهم بخش تعاونی در اقتصاد کشور به 25% تا آخر

برنامه

پنج ساله پنجم.

- اقدام مؤثر دولت در ایجاد تعاونی ها برای بیکاران در جهت

اشتغال مولد.

- حمایت دولت از تشکیل و توسعه تعاونی ها از طریق روش هایی

از

		جمله؛ تخفیف مالیاتی، ارائه تسهیلات اعتباری حمایتی به وسیله	
		کلیه مؤسسات مالی کشور و پرهیز از هرگونه دریافت اضافی	
	دولت		
		از تعاونی ها نسبت به بخش خصوصی.	
		رفع محدودیت از حضور تعاونی ها در تمامی عرصه های	
	اقتصادی		
		از جمله بانکداری و بیمه.	
		تشکیل بانک توسعه تعاون با سرمایه دولت با هدف ارتقاء	
		سهم بخش تعاونی در اقتصاد کشور.	
		حمایت دولت از دستیابی تعاونی ها به بازار نهایی و	
		اطلاع رسانی جامع و عادلانه به این بخش.	
		اصل 44 - توسعه	
		اعمال نقش حاکمیتی دولت در قالب امور سیاست گذاری	
		و	
		بخش تعاونی	
		نظارت بر اجرای قوانین موضوعه و پرهیز از مداخله در امور	
		اجرائی و مدیریتی تعاونی ها.	
		توسعه آموزش های فنی و حرفه ای و سایر حمایت های لازم به	

		منظور افزایش کارآمدی توانمندسازی تعاونی ها.	
		- انعطاف و تنوع در شیوه های افزایش سرمایه و توزیع سهام	
		در بخش تعاونی و اتخاذ تدابیر لازم به نحوی که علاوه بر	
	شرکت	تعاونی های متعارف، امکان تأسیس تعاونی های جدید در قالب	
	معینی	سهامی عام با محدودیت مالکیت هر یک از سهامداران به سقف	
		که حدود آن را قانون تعیین می کند، فراهم شود.	
		- حمایت دولت از تعاونی ها متناسب با تعداد اعضا.	
	سه	- تأسیس تعاونی های فراگیر ملی برای تحت پوشش قرار دادن	
		دهک اول جامعه به منظور فقرزدایی.	

- توانمندسازی بخش های خصوصی و تعاونی بر ایفای فعالیت های	
گسترده و اداره بنگاه های اقتصادی بزرگ.	
- نظارت و پشتیبانی مراجع ذی ربط بعد از واگذاری برای تحقق	
اهداف واگذاری.	
- استفاده از روش های معتبر و سالم واگذاری با تأکید بر	
اصل 44. الزامات بورس، تقویت تشکیلات واگذاری، برقراری جریان شفاف	
واگذاری اطلاع رسانی، ایجاد فرصت های برابر برای همه، بهره گیری	
از عرضه تدریجی سهام شرکت های بزرگ در بورس به منظور	
دستیابی	
به قیمت پایه سهام.	
- ذی نفع نبودن دست اندرکاران واگذاری و تصمیم گیرندگان	
دولتی در واگذاری ها.	
- رعایت سیاست های کلی بخش تعاونی در واگذاری ها.	
- وجوه حاصل از واگذاری سهام بنگاه های دولتی به حساب خاصی	

		نزد خزانه داری کل کشور واریز و در قالب برنامه ها و	
		بودجه های مصوب به ترتیب زیر مصرف می شود:	
		- ایجاد خوداتکایی برای خانواده مستضعف و محروم و تقویت	
		تأمین اجتماعی.	
		- اختصاص 30% از درآمدهای حاصل از واگذاری به تعاونی های	
		فراگیر ملی به منظور فقرزدایی.	
		- ایجاد زیربنای اقتصادی با اولویت مناطق کمتر	
		اصل 44. مصارف توسعه یافته.	
		درآمدهای حاصل از	
	واگذاری	- اعطای تسهیلات (وجوه اداره شده) برای تقویت تعاونی ها و	
		نوسازی و بهسازی بنگاه های اقتصادی غیردولتی با اولویت	
		بنگاه های واگذاری شده و نیز برای سرمایه گذاری بخش های	
		غیردولتی در توسعه مناطق کمتر توسعه یافته.	
		- مشارکت شرکت های دولتی با بخش های غیردولتی تا سقف	
	49%		
		به منظور توسعه اقتصادی مناطق کمتر توسعه یافته.	

موضوعات سیاست های کلی نظام:

کمیسیون تخصصی مجمع: کمیسیون امور حقوقی و قضایی

1. اصلاح ساختار نظام قضایی کشور در	
جهت تضمین عدالت و تأمین حقوق فردی و	
اجتماعی همراه با سرعت و دقت با	
اهتمام به سیاست های مذکور در بندهای	
بعدی.	
2. نظام مند کردن استفاده از بینه و	
یمین در دادگاه ها.	
3. استفاده از تعدد قضات در	
پرونده های مهم.	
4. تخصصی کردن رسیدگی به دعاوی در	

| سطوح مورد نیاز. |

|-----|

| 5. تمرکز دادن کلیه امور دارای ماهیت |

| اصلاح نظام | قضایی در قوه قضائیه با تعریف ماهیت |

| قضایی | قضایی و اصلاح قوانین و مقررات مربوط |

| براساس آن و رسیدگی ماهوی قضایی به |

| همه دادخواهی ها و تظلمات. |

|-----|

| 6. کاستن مراحل دادرسی به منظور |

| دستیابی به قطعیت احکام در زمان |

| مناسب. |

|-----|

| 7. یکسان سازی آیین دادرسی در نظام |

| قضایی کشور با رعایت قانون اساسی. |

|-----|

| 8. اصلاح و تقویت نظام نظارتی و |

| بازرسی در قوه قضائیه بر دستگاه های |

| اجرایی و قضایی و نهادها. |

9. استفاده از روش داوری و حکمیت در |

| حل و فصل دعاوی.

10. بالا بردن سطح علمی مراکز آموزش |

| حقوقی متناسب با نظام قضایی کشور، |

| بالا بردن دانش حقوقی قضات، تقویت |

| امور پژوهشی قوه قضائیه و توجه بیشتر |

| به شرایط مادی و معنوی متصدیان |

| سمت های قضایی.

|

|

|

|

| ارتقای آموزش و |

و | پژوهش قضایی

|

| تأمین نیازها | 11. بالا بردن سطح علمی و شایستگی |

| اخلاقی و توان عملی ضابطان دادگستری |

| و فراهم ساختن زمینه برای استفاده |

| بهینه از قوای انتظامی.

|

|

12. تأمین نیازهای قوه قضائیه در

زمینه های مالی، تشکیلاتی و استخدامی

با توجه به اصل 156، 157 و 158 قانون

اساسی.

13. تعیین ضوابط اسلامی مناسب برای

کلیه امور قضایی از قبیل قضاوت،

وکالت، کارشناسی و ضابطان و نظارت

مستمر و پیگیری قوه قضائیه بر حسن

اجرای آنها.

14. بازنگری در قوانین در جهت کاهش

اصلاح قوانین | عناوین جرایم و کاهش استفاده از

قضایی و توسعه مجازات زندان.

فرهنگ قضایی

15. تنقیح قوانین قضایی.

16. گسترش دادن فرهنگ حقوقی و قضایی

| در جامعه. |

| 17. گسترش دادن نظام معاضدت و مشاورت |

| قضایی. |

موضوعات سیاست های کلی نظام:

امور زیربنایی

دستگاه های مرتبط: مجلس شورای اسلامی، نهاد ریاست جمهوری، سازمان مدیریت و

برنامه ریزی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات،

سازمان صدا و سیما

کمیسیون تخصصی مجمع: کمیسیون امور زیربنایی و تولیدی

| اتخاذ تدبیر و راهکارهای مناسب برای گسترش اکتشاف نفت و گاز و

| شناخت کامل منابع کشور. |

| - افزایش ظرفیت تولید صیانت شده نفت متناسب با ذخایر موجود و |

| | برخورداری کشور از افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی. |

| - افزایش ظرفیت تولید گاز، متناسب با حجم ذخایر کشور به منظور |

| | تأمین مصرف داخلی و حداکثر جایگزینی با فرآورده های نفتی. |

| - گسترش تحقیقات بنیادی و توسعه ای و تربیت نیروی انسانی و تلاش |

| | برای ایجاد مرکز جذب و صدور دانش و خدمات فنی - مهندسی انرژی |

| در |

| | انرژی | سطح بینالملل و ارتقاء فناوری در زمینه های منابع و صنایع نفت و |

| | گاز و پتروشیمی. |

| | (نفت) و گاز |

| | - تلاش لازم و ایجاد سازماندهی قانونمند برای جذب منابع مالی مورد |

| | نیاز (داخلی و خارجی) در امور نفت و گاز در بخش های مجاز |

| | قانونی. |

|- بهره برداری از موقعیت منطقه ای و جغرافیایی کشور برای خرید و

|- فروش و فرآوری و پالایش و معاوضه و انتقال نفت و گاز منطقه به

|- بازارهای داخلی و جهانی.

|- بهینه سازی مصرف و کاهش شدت انرژی.

|- جایگزینی صادرات فرآورده های نفت و گاز و پتروشیمی به جای

صدور |

|- نفت خام و گاز طبیعی.

|- ایجاد تنوع در منابع انرژی کشور و استفاده از آن با رعایت مسائل |

|- زیست محیطی و تلاش برای افزایش سهم انرژی های تجدیدپذیر با

اولویت |

|- انرژی های آبی.

انرژی

|- تلاش برای کسب فناوری و دانش هسته ای و ایجاد نیروگاه های

|(سایر منابع | هسته ای به منظور تأمین سهمی از انرژی کشور و تربیت نیروهای

| انرژی ها) | متخصص.

|- گسترش فعالیت های پژوهشی و تحقیقاتی در امور انرژی های
| گداخت

|- هسته ای و مشارکت و همکاری علمی و تخصصی در این زمینه.

|- تلاش برای کسب فناوری و دانش فنی انرژی های نو و ایجاد

|- نیروگاه ها از قبیل بادی و خورشیدی و پیل های سوختی و زمین
| گرمایی

| در کشور.

|- سیاست گذاری و اطلاع رسانی جامع و هماهنگ در علوم و فنون

| زمین.

|- تقویت خلاقیات و ابتکار و دستیابی به فناوری های نوین و ارتقاء |

|- سطح آموزش و تربیت نیروی انسانی و تعمیق پژوهش و گسترش
زمین شناسی |

|- بنیادی، اقتصادی، مهندسی، محیطی و دریایی برای بهرهبرداری
مناسب |

|- از ذخایر معدنی کشور. |

|- ارتقای سهم معدن و صنایع معدنی در تولید ناخالص ملی و اولویت

|- بخش معدن | دادن به تأمین مواد مورد نیاز صنایع داخلی کشور، صادرات
مواد |

|- معدنی فرآوری شده و استفاده از موقعیت ویژه زمین شناسی ایران و

|- گسترش همکاری های بینالمللی (علمی و فنی و اقتصادی) جهت
جذب و |

|- جلب دانش و منابع و امکانات داخلی و خارجی در زمینه اکتشافات

|- معدنی و ایجاد واحدهای فرآوری و تبدیل مواد معدنی به مواد واسطه
و |

|- مصرفی. |

|- تعیین اولویت های مناطق دارای ظرفیت معدنی و ایجاد زمینه
هایی |

|- مناسب برای رشد صنایع معدنی و فلزی در بخش آلیاژها و فلزات

گزاران بها و عناصر کمیاب و تولید مواد پیشرفته.

ایجاد نظام جامع حمل و نقل و تنظیم سهم هر یک از زیر بخش های

آن

با اولویت دادن به حمل و نقل ریلی و با توجه به جهات زیر:

ملاحظات اقتصادی و دفاعی و امنیتی.

کاهش شدت مصرف انرژی.

کاهش آلودگی زیست محیطی.

افزایش ایمنی.

برقراری تعادل و تناسب بین زیرساخت ها و ناوگان و تجهیزات

ناوبری و تقاضا.

بخش | - افزایش بهره وری تا رسیدن به سطح عالی از طریق پیشرفت و بهبود |

| روش های حمل و نقل و مدیریت و منابع انسانی و اطلاعات. |

حمل و نقل و

| - توسعه و اصلاح شبکه حمل و نقل با توجه به نکات زیر: |

| - نگرش شبکه ای به توسعه محورها. |

| - آمایش سرزمین. |

| - ملاحظات دفاعی - امنیتی. |

| - سودآوری ملی. |

| - موقعیت ترانزیتی کشور. |

| - تقاضا. |

مشارکت |
| - فراهم کردن زمینه جذب سرمایه های داخلی و خارجی و جلب

|
| مردم و گسترش پوشش بیمه در همه فعالیت های این بخش.

|
| - دستیابی به سهم بیشتر از بازار حمل و نقل بینالمللی.

پایدار |
| - ایجاد نظام جامع مدیریت در کل چرخه آب براساس اصول توسعه

|
| و آمایش سرزمین در حوضه های آبریز کشور.

در |
| - ارتقای بهره‌وری و توجه به ارزش اقتصادی و امنیتی و سیاسی آب

|
| استحصال و عرضه و نگهداری و مصرف آن.

غیر |
| - افزایش میزان استحصال آب، به حداقل رساندن ضایعات طبیعی و

|
| منابع آب | طبیعی آب در کشور از هر طریق ممکن.

|
| و | - تدوین برنامه جامع به منظور رعایت تناسب در اجرای طرح های سد

| آبخیزداری و آبخوانداری و شبکه های آبیاری و تجهیز و تسطیح اراضی |

| نقش |
| و استفاده از آب های غیرمتعارف و ارتقای دانش و فنون و تقویت

| مردم در استحصال و بهرهبرداری. |

| منابع |
| ـ مهار آب هایی که از کشور خارج می شود و اولویت استفاده از

| آب های مشترک. |

| پوشش |
| ـ ایجاد عزم ملی بر احیای منابع طبیعی تجدید شونده و توسعه

| روند |
| گیاهی برای حفاظت و افزایش بهرهوری مناسب و سرعت بخشیدن به

| تولید این منابع و ارتقاء بخشیدن به فرهنگ عمومی و جلب مشارکت

| مردم در این زمینه. |

| ـ شناسایی و حفاظت منابع آب و خاک و ذخایر ژنتیکی گیاهی ـ جانوری

| منابع طبیعی | و بالا بردن غنای حیاتی خاک ها و بهره برداری بهینه براساس

| استعداد منابع و حمایت مؤثر از سرمایه گذاری در آن. |

| - اصلاح نظام بهره برداری از منابع طبیعی و مهار عوامل ناپایداری |

| این منابع و تلاش برای حفظ و توسعه آن. |

| - گسترش تحقیقات کاربردی و فناوری های زیست محیطی و ژنتیکی و |

| اصلاح گونه های گیاهی و حیوانی متناسب با شرایط محیطی ایران و |

| ایجاد پایگاه های اطلاعاتی و تقویت آموزش و نظام اطلاع رسانی. |

| - افزایش و گسترش آموزش و آگاهی و فرهنگ ایمنی و آماده سازی |

| مسئولان و مردم برای رویارویی با عوارض ناشی از سوانح طبیعی و |

| حوادث غیر مترقبه به ویژه خطر زلزله و پدیده های جوی و اقلیمی. |

| - گسترش و تقویت مطالعات علمی و پژوهشی و حمایت از مراکز |

| موجود، |

| به منظور شناسایی و کاستن از خطرات اینگونه حوادث با اولویت |

| خطر |

| زلزله.

| - ایجاد مدیریت واحد با تعیین رئیس جمهور برای آمادگی دائمی و |

| اقدام مؤثر و فرماندهی در دوره بحران:

| آمادگی و |

| پیشگیری | - ایجاد نظام مدیریت جامع اطلاعات به کمک شبکه های اطلاعاتی
| مراکز || علمی - پژوهشی و سازمان های اجرایی مسئول، به منظور هشدار به
| موقع |

| و اطلاع رسانی دقیق و بهنگام در زمان وقوع حادثه.

| - تقویت آمادگی ها و امکانات لازم برای اجرای سریع و مؤثر |

| عملیات جست و جو و نجات در ساعات اولیه، امداد و اسکان موقت

| آسیب دیدگان، تنظیم سیاست های تبلیغاتی و اطلاع رسانی و
| سازماندهی |

| کمک های داخلی و خارجی در زمینه های فوق.

| - در اختیار گرفتن کلیه امکانات و توانمندی های مورد نیاز اعم |

| از دولتی و نهادهای عمومی غیر دولتی و نیروهای مسلح در طول
| زمان |

| بحران.

- تدوین برنامه های جامع علمی به منظور بازتوانی روانی و اجتماعی	-
--	-----------

- آسیب دیدگان و باز سازی اصولی و فنی مناطق آسیب دیده.	-
---	-----------

- جبران خسارات - گسترش نظامات مؤثر جبران خسارت نظیر انواع بیمه ها، حمایت های	-
---	-----------

- مالی و تشویقی، تسهیلات ویژه و صندوق های حمایتی.	-
---	-----------

- پیشگیری و کاهش خطر پذیری ناشی از زلزله در شهرها و روستاها و	-
---	-----------

- افزایش ضریب ایمنی در ساخت وسازهای جدید از طریق:	-
---	-----------

- مکان یابی و مناسب سازی کاربری ها در مراکز جمعیتی شهری و	-
---	-----------

- روستایی و تأسیسات حساس و مهم متناسب با پهنه بندی خطر نسبی زلزله	-
---	-----------

- در کشور.	-
--------------------	-----------

- بهبود مدیریت و نظارت بر ساخت وساز با به کار گیری نیروهای	-
--	-----------

مهندس و | متخصص و تربیت نیروی کار ماهر در کلیه سطوح و تقویت نظام

| تشکل های فنی و حرفه ای و استفاده از تجربه های موفق کشورهای

| کاهش خطرات | پیشرفته زلزله خیز.

| |

| - ممنوعیت و جلوگیری از ساخت وساز های غیر فنی و ناامن در |

| برابر زلزله و الزامی کردن بیمه و استفاده از کلیه استانداردها و |

| مقررات مربوط به طرح و اجرا.

| |

| - استانداردسازی مصالح پایه و اصلی سازه ای و الزامی کردن |

| استفاده از مصالح استاندارد، با کیفیت و مقاوم و ترویج و تشویق |

| فناوری های نوین و پایدار و ساخت سازه های سبک.

| |

| - تهیه و تصویب قوانین و مقررات لازم برای جرم و تخلف شناختن |

| ساخت وسازهای غیر فنی.

| |

| - کاهش آسیب پذیری وضعیت موجود کشور در برابر زلزله با محوریت
حفظ |

| جان انسان ها از طریق:

| |

متناسب | - تدوین و اصلاح طرح های توسعه و عمران شهری و روستایی

| با پهنه بندی خطر نسبی زلزله در مناطق مختلف کشور.

مهم، | - ایمن سازی و بهسازی لرزه ای ساختمان های دولتی، عمومی و

| شریان های حیاتی و تأسیسات زیر بنایی و باز سازی و بهسازی

| کاهش | بافت های فرسوده حداکثر تا مدت 10 سال.

| آسیب پذیری |

| - ارائه تسهیلات ویژه و حمایت های تشویقی (بیمه و نظایر آن) به

| خدماتی و | منظور ایمن سازی و بهسازی لرزه ای ساختمان های مسکونی،

| تولیدی غیر دولتی.

| - شناسایی پدیده های جوی و اقلیمی و نحوه پدیدار شدن خطرات و

| ارزیابی تأثیر و میزان آسیب آنها از طریق تهیه اطلس ملی

| پدیده های طبیعی، ایجاد نظام به هم پیوسته ملی پایش و بهبود

| نظام های هشدار سریع و پیش آگاهی بلند مدت با استفاده از

| فناوری های پیشرفته.

| - تنظیم برنامه های توسعه ملی به گونه ای که در همه فعالیت های

آن |

| در همه سطوح، رویکرد «سازگاری با اقلیم» ملاحظه و نهادینه شود.

| بنابراین اقدامات ذیل باید انجام گیرد:

| - شناسایی شرایط اقلیمی و لحاظ نمودن آن به عنوان یکی از
محورهای |

| اساسی آمایش سرزمین.

| - تهیه، تدوین و ساماندهی نظام های جامع مدیریت بلایای جوی و

| اقلیمی.

| - شناسایی تغییر اقلیم و آثار و پیامدهای آن در پهنه سرزمین و |

| اتخاذ راه کارهای مناسب.

مصوبه مورخه 13/10/1376 مجمع تشخیص مصلحت نظام

در مورد سیاست های کلی

کلیات

یک - سیاست و مراتب آن

در یک نظام آرمانی و هدف دار برنامه ریزی به معنی عام را می توان دربرگیرنده مراتب

زیر دانست:

1- سیاست های کلی:

این سیاست ها برای تحقق آرمان ها و اهداف پس از مجموعه آرمان ها قرار می گیرند و

حاوی اصولی هستند که آرمان ها را به مفاهیم اجرایی نزدیک می کنند و آن سیاست هائی

هستند که در درون نظام عمل می نمایند، اعم از قوای سه گانه، نیروهای مسلح، صدا و

سیما و همچنین نیروهائی می باشند که در درون جامعه کل فعالیت دارند که شامل

سیاست های کلی بخشی و فرابخشی می شود.

سیاست های کلی فرابخشی، در مواردی است که هدف

یا آرمانی از نظام، حرکت چند بخش را دربرمی گیرد و برای وصول به آن هدف یا اهداف

نیاز به تدوین سیاست های کلی می باشد و سیاست های اجرائی و برنامه چند

بخش در قالب

این سیاست ها تدوین می گردد. سیاست های کلی بخشی، در مواردی است که هدف یا آرمانی

از نظام، حرکت یک بخش را دربرمی گیرد و برای وصول به آن هدف یا اهداف نیازمند

تدوین سیاست های کلی آن بخش می باشد.

2- سیاست اجرایی:

مجموعه تدبیرها و سیاست هایی هستند که برای تحقق سیاست های کلی توسط قوای مختلف

کشور و دستگاه های اجرائی به موجب و براساس مقررات قانونی تدوین می شوند.

3- برنامه:

طراحی عملی و وجه اجرای سیاست های اجرائی برای دوره مشخصی تدوین و تنظیم می شود.

دو - بسط تعریف سیاست های کلی و ویژگی های این سیاست ها

1- تعریف:

طراحی سیاست های کلی نظام، براساس آرمان ها و اهداف است و بدین ترتیب از یک سو نظر

به آرمان ها و از سوی دیگر نظر به جنبه ها و مفهوم های اجرائی دارند، بنابراین

سیاست های یاد شده باید:

الف) در مقایسه با بیان های آرمانی، جنبه تفصیلی و تشریحی شان بیشتر باشد.

ب) بازتاب صحیح و عملی ارزش ها باشند.

ج) نه تنها دولت، بلکه عامه مردم و کلیه نیروهای فعال جامعه را مدنظر داشته باشند.

د) در نتیجه نیروهای این جامعه و آرمان های آنها را، که مورد قبول نظام اند،

هماهنگ و منسجم نمایند و مابین اجزای نظام تقارب کافی (پیوند) برقرار سازند.

ه) در مقام تعیین اولویت ها، راهنمای عملی و معیار «باید و نباید» های تعیین

اولویت ها را عرضه کنند.

و) اصول کلی تخصیص و توزیع منابع و امکانات کشور را با توجه به اولویت ها بیان

نمایند.

ز) اجرای آنها سیمای عمومی و کلی نظام را در زمینه های مختلف از جمله موقعیت ایران

و ایرانی در جهان، امنیت در جامعه معنویت، عدالت و برخورداری مردم از مواهب و

نعمات موجود در ایران در مقاطع تاریخی مختلف (مثلاً سال 1400 و 25 و 50 سال پس از

آن و ...) ترسیم نماید.

2- ویژگی سیاست های کلی

سیاست های کلی با توجه به تعریف آنها و با عنایت به اینکه اصول و راهنمای تدوین

سیاست های اجرائی را به دست می دهند باید از ویژگی های زیر برخوردار بوده تا

بتوانند راهنمای سیاست های اجرائی باشند و آرمان ها را به مرحله اجرا نزدیک سازند.

الف) پایداری: سیاست های کلی باید پس از تعیین و اعلام، در یک زمان معین و نسبتاً

طولانی ثابت باشند، تا آثار آنها سیاست های اجرایی فرابخشی و بخشی در برنامه ریزی

و سپس اجرا ظاهر شوند.

ب) آینده نگری: با توجه به اینکه آثار سیاست های کلی در طول چند سال ظهور و بروز

می یابند، بنابراین سیاست ها باید با وضعیتی که برای سال های آتی پیش بینی می شود

و همچنین مورد نظر و هدف است، تدوین و تنظیم شوند.

ج) واقع بینی: واقع بینی در کنار آینده نگری باید مورد توجه سیاست های کلی باشد،

بدین معنی که چون یک نظام در ابتدای نمی تواند همه آرمان های خود را تحقق بخشد، با

توجه به اولویت های خود، و با توجه به امکانات خویش، هدف های کوتاه مدت و درازمدت

را معین می کند به گونه ای که پاسخگوی سیاست های کلی برای تحقق در آینده دور و

نزدیک باشد.

د) فراگیر بودن: سیاست های کلی، فراگیر و جامع نگرند و کل نیروهای موجود و فعال

در جامعه را در بر می گیرند و اصول راهنما را در خصوص مسائل اجرائی مربوط به همه

نیروها و هریک از نیروها، مورد توجه قرار می دهند و نیز بده بستان آنها را با یکدیگر و تأثیرپذیری شان را از یکدیگر به حساب می آورند و در حقیقت به گونه ای طراحی می شوند که نتیجه کار این نیروها هماهنگ باشد.

ه) در عین حال هریک از اجزای مجموعه سیاست های کلی باید متوجه تحقق یکی از اهداف

بخشی یا فرابخشی و تأمین آنها باشد.

و) بیانگر خصوصیات اصلی و اساسی نظام: سیاست های کلی بیان کننده و نمایانگر

آرمان ها، ارزش ها، فرهنگ، تمدن و دریافت های اصولی نظام در زمینه های اعتقادی،

اقتصادی، اجتماعی و حقوقی، سیاسی، علمی و فرهنگی آن خواهند بود و استقلال ایران و

تأثیر گذاری اش را در منطقه و جهان و باز دارندگی نظام را از هر نظر در برابر

تهدیدها نمودار خواهند ساخت.

سه - قانون اساسی و سیاست های کلی:

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اصل سوم، به منظور نیل به هدف هائی که در اصل

دوم به آنها اشاره شده و نیز راه هائی که به منظور تأمین قسط و عدل، استقلال

سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و همبستگی ملی پیش بینی گردیده، دولت را موظف

نموده است که همه امکانات خود را برای تأمین امور مذکور در 16 بند آن به کار گیرد.

به طور کلی امور یاد شده در اصل سوم و نیز بسیاری دیگر از اصول قانون اساسی

می توانند به عنوان بستر سیاست های کلی نظام تلقی شوند.

چهار - عناوین سیاست های کلی:

نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که در ظرف 18 سال پس از پیروزی انقلاب،

نمی توان و نباید گفت که برنامه ها از سیاست های کلی تبعیت نمی کرده اند، در واقع

علاوه بر آنچه از طرف مقام معظم رهبری ابلاغ شده است، یک رشته سیاست کلی، با توجه

به قانون اساسی، مد نظر مجریان بوده است. بنابراین در جنب بحث و بررسی سیاست های

کلی برای آینده، می توان و یا شاید لازم باشد که به این بررسی هم پرداخته شود و

معلوم گردد که مجریان، سیاست های کلی نظام را در طول سال های گذشته، چگونه تلقی

کرده اند و در چه مواردی این سیاست ها با سیاست های مذکور در قانون اساسی و

رهنمودهای امام (ره) و مقام معظم رهبری منطبق بوده اند و در چه مواردی فاصله

گرفته اند. بدین ترتیب می توان:

1- سیاست های کلی را که مبنای برنامه های اجرائی تا این زمان بوده اند بررسی و فصل بندی کرد.

2- موارد انطباق آنها را با سیاست های کلی نظام تشخیص داد.

3- علل و عوامل دوری از سیاست های کلی نظام را معین کرد.

از میان هدف ها و آرمان ها در مرحله اول می توان دو هدف یا آرمان را به عنوان مبانی تعیین سیاست ها تعریف کرد. این دو هدف مبتنی و متکی بر مبانی و اصولی هستند

که در بندهای 1 تا 6 اصل دوم قانون اساسی به آنها اشاره شده است. این سیاست ها

باید:

الف) امکانات لازم را برای رشد ایمان و اخلاق، معنویت و تربیت انسان های خدا جوی

و خدا ترس و موظف به مشارکت فعال در زندگی اجتماعی فراهم آورد.

ب) جامعه توسعه یافته مستقلى را به وجود خواهد آورد که در عین برخورداری از وفاق

ملی و وحدت کامل از لحاظ توجه به محرومان و تحقق عدالت اجتماعی و عدم تبعیض و

برخورداری از رفاه نسبی شاخص باشد و در میان کشورهای اسلامی پیشرو تلقی شود و با

پیروی از اصول عزت، حکمت و مصلحت، اقتدار ملی را به گونه ای تحقق بخشد که برای دفع

دشمنان خود، در تمامی صور توانا باشد و در عین حال در موقعیت تثبیت شده ای قرار

گیرد که هیچگاه نیازمند درگیری با معارضان خود نباشد و در واقع با اتکاء به قدرت

کمی و کیفی خود، بازدارندگی لازم را ایجاد نماید.

دسته بندی عناوین و موضوعات سیاست های کلی

الف ـ امور علمی و فرهنگی و اجتماعی

یکم - امور علمی

1- آموزش:

1-1 سطح لازم یا مطلوب آگاهی های جامعه (عمومی، فنی و حرفه ای، تخصصی).

1-2 آموزش مداوم.

1-3 تکمیل آموزش ایرانیان در خارج از کشور و آموزش به خارجیان در ایران.

2- مراکز آموزشی:

2-1 جایگاه آموزش.

2-2 دانشگاه اسلامی (فرهنگی، سیاسی، عقیدتی).

2-3 حوزه های علمیه و مراکز دینی و علمی.

3- هزینه های آموزشی:

3-1 میزان مشارکت دولت و مردم در بخش آموزش.

3-2 تعریف خود کفائی در آموزش عالی با توجه به اصل سی ام قانون اساسی.

3-3 آموزش رایگان، حد و مرز آن.

4- محصول آموزش:

4-1 رابطه اشتغال و تحصیل،

4-2 استفاده از متخصصان خارج از کشور،

5- پژوهش:

5-1 فعالیت های پژوهشی (متمرکز و آزاد).

5-2 تحقیقات بنیادی و کاربردی.

5-3 فن آوری.

دوم - امور فرهنگی

1- فرهنگ و جامعه:

1-1 تبادل فرهنگی، تهاجم فرهنگی (حد و مرز) (مشترک با امور سیاسی).

1-2 توسعه فرهنگی، فرهنگ عمومی.

1-3 برخورد با انحرافات و بدعت ها.

1-4 اوقات فراغت و فرصت خود سازی.

1-5 سازماندهی امور فرهنگی (جایگاه فعالیت های فرهنگی).

1-6 ورزش.

1-7 هنر و معماری اسلامی.

2- اخلاق و جامعه:

2-1 ایجاد محیط مساعد برای رشد فضائل اخلاقی و تهذیب نفس.

2-2 امر به معروف و نهی از منکر.

3-2 مسائل اساسی تربیت اسلامی و اجتماعی از قبیل:

- وجدان کاری،

- قانون گرایی و قانون پذیری.

- انضباط اجتماعی.

2-4 نصیحت مردم به دولت و حدود و ثغور آن در نظام اسلامی.

2-5 تشویق و تنبیه - قدر شناسی از بزرگان و خدمتگزاران (حدود آن).

3- زبان و ادب فارسی:

3-1 زبان فارسی و جایگاه آن در تقویت وحدت، همبستگی ملی و اسلامی.

3-2 جایگاه زبان های ایرانی و غیر ایرانی و رایج در کشور.

3-3 چگونگی ترویج زبان فارسی در کشورهای دیگر جهان.

4- ادیان:

4-1 ادیان مربوط به اقلیت های شناخته شده در قانون اساسی.

4-2 اندیشه های عقاید و فرقه های دیگر.

4-3 رفتار در قبال مذاهب اسلامی در ایران.

5- اطلاع رسانی:

5-1 مطبوعات.

5-2 صدا و سیما.

5-3 شبکه های اطلاع رسانی داخلی و بین المللی.

6- تبلیغات:

6-1 دینی.

6-2 سیاسی.

6-3 تجارتي و بازرگانی.

سوم - امور اجتماعی

1- امور اجتماعی:

1-1 هویت اسلامی.

1-2 مسئله قومیت ها.

2- مشارکت اجتماعی:

2-1- تشکل ها و انجمن ها از قبیل: صنفی، صنعتی، خیریه، علمی.

2-2- شوراها.

2-3- آزادی های فردی و اجتماعی.

3- توسعه:

3-1- الگوی توسعه و تقدم و تأخر توسعه های، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، روابط

بین الملل.

3-2- توسعه روستایی و توسعه شهری (فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی).

3-3- پیش نیازها در زمینه های لازم برای توسعه و تبیین جایگاه ایران از لحاظ توسعه

در منطقه آسیا.

4- خانواده و جمعیت:

4-1 خانواده و تقویت مبانی آن.

4-2 تنظیم خانواده با توجه به موقعیت خاص ایران در منطقه.

5- روحانیت و جامعه:

5-1 روحانیت و مردم.

6- جوانان: (تعلیم و تربیت، تأمین شغل، مسکن، ازدواج ...)

ب - امور سیاسی (داخلی و بین المللی) دفاعی و امنیتی

یکم - امور دفاعی و امنیتی

1- امنیت:

1-1 امنیت ملی (از قبیل مرزها، ترکیب جمعیتی و نیز امنیت ملی در ارتباط با خارج از

کشور).

1-2 امنیت جامعه (فردی، اجتماعی): قضائی، سیاسی، اقتصادی.

2- ساختار دفاعی:

2-1 بنیه دفاعی.

2-2 حدود خود کفائی نظامی.

2-3 بسیج و جایگاه آن در دفاع ملی.

2-4 نیروهای مسلح.

2-5 تدابیر دفاعی و هماهنگی با فعالیت های رسمی، اطلاعاتی، اجتماعی، فرهنگی و

اقتصادی.

2-6 امکانات مادی و معنوی داخلی برای مقابله با تهدیدات خارجی.

2-7 پدافند غیر عامل.

دوم - امور سیاسی خارجی

1- اولویت و تقدم های همکاری براساس:

1-1 مصالح کشور.

1-2 همسایگی.

1-3 مسلمان و غیرمسلمان.

1-4 کشورهای سلطه گر و غیر سلطه گر.

1-5 مناطق حساس.

2- حضور در سازمان های بین المللی (دولتی - غیر دولتی - منطقه ای و جهانی)

3- صدور انقلاب اسلامی

سوم - امور سیاسی داخلی

1- احزاب و تشکل ها.

2- آزادی های سیاسی.

3- توسعه سیاسی.

4- شوراهاى اصل 100 قانون اساسى.

5- هویت ملی ایرانی.

6- وحدت ملی و همبستگی ملی.

ج - امور اقتصادی، بازرگانی و اداری

یکم - امور اقتصادی

1- عدالت اجتماعی:

1-1 مالکیت.

1-2 توزیع عادلانه منابع.

1-3 فقر و فقر زدایی.

1-4 تأمین اجتماعی.

2- اقتصاد و پایداری:

2-1 امنیت اقتصادی و توسعه اقتصادی پایدار و رابطه آن با امنیت اجتماعی.

2-2 نقش اقتصاد در تأمین امنیت اجتماعی و امنیت داخلی و خارجی.

3- اقتصاد و زندگی:

3-1 رفاه اقتصادی.

3-2 حدود وظایف حکومت در تأمین نیازهای معیشتی مردم از قبیل مسکن، خوراک، کار و

اشتغال، بهداشت و درمان، بیمه و پوشاک.

3-3 الگوی مصرف.

4- اقتصاد، امور مالی و پولی:

4-1 مالیات ها.

4-2 دولت و بانک ها.

4-3 یارانه ها.

4-4 سرمایه گذاری خارجی.

4-5 سرمایه گذاری ایران در خارج.

4-6 استقراض داخلی.

5- اقتصاد و ساختارها:

5-1 مشارکت بخش های خصوصی و تعاونی (انفال، وقف، انحصارات) در اقتصاد و حدود

فعالیت های دولتی و چگونگی خصوصی سازی (تبیین اصول 44 و 45 ق.ا).

5-2 مناطق آزاد و مناطق ویژه.

5-3 سرمایه گذاری در کشور (سازو کار، مقررات، تأمین امنیت، میزان برای هر فرد).

5-4 سرمایه گذاری منطقه ای به منظور ایجاد تعادل های منطقه ای (آمایش سرزمین).

6- صادرات:

6-1 اقتصاد درون گرا و برون گرا (تلفیقی یا انتخابی).

6-2 صادرات غیر نفتی.

6-3 استفاده بهینه از نفت و گاز و صادرات (حدود استفاده درست از نفت و گاز و...).

7- اقتصاد و روابط کار:

7-1 تنظیم روابط کار (مشترک با امور اجتماعی).

8- اقتصاد و محیط زیست:

8-1 توسعه پایدار و محیط زیست.

8-2 تقدم و تأخر توسعه و محیط زیست.

دوم - امور بازرگانی:

1- بازرگانی خارجی.

2- بازرگانی داخلی (انحصار، شرکت های بازرگانی، احتکار و...).

3- بخش های ستادی و عمومی دولت و نقش آنها در بازرگانی با توجه به بحث های تعاونی

و خصوصی.

سوم - امور اداری:

1- ساختارهای اداری و اصلاح نظام اداری.

1-1 تشکیلات و مقررات اداری - حجم دستگاه ها.

1-2 تأمین معاش و اطمینان آینده.

1-3 بهره گیری از فن آوری های پیشرفته در نظام اداری و کم کردن ارتباط مستقیم با

سازمان های اداری.

2- مدیریت:

2-1 مدیریت و امنیت شغلی (رده های سیاسی و اجرایی و لزوم یا عدم لزوم ثبات هر

یک).

2-2 مدیران (تربیت، گزینش و...).

2-3 تشویق و تنبیه.

3- نظارت و بازرسی:

3-1 ساختار بازرسی و نظارت

د - امور زیر بنایی و تولیدی

یکم - امور زیر بنایی:

1- انرژی (تجدید پذیر و تجدیدناپذیر) صرفه جویی (بخش دولتی، بخش غیر دولتی)، نفت و

گاز.

2- منابع طبیعی، جنگل ها، آب، خاک (حفظ و بهره برداری)، معادن.

3- حمل و نقل و ارتباطات (ترانزیت کالا، مسافر،...) مشترک با امور سیاسی و فرهنگی.

4- آمایش سرزمین (با توجه به مسائل اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، امنیتی).

5- اولویت ها در توسعه زیر بناها.

دوم - امور تولیدی:

1- تعیین و اولویت بخش های مختلف اقتصادی، کشاورزی، صنعت، مسکن، خدمات و جایگاه هر

یک در توسعه اقتصادی و اجتماعی - ملاک تعیین اولویت ها.

2- توسعه صنعت و کشاورزی در مناطق مختلف کشور (تقدم با توجیه اقتصادی یا اجتماعی

است).

هـ - امور حقوقی و قضایی

یکم - امور حقوقی:

1- حقوق عامه.

2- حقوق بین الملل.

3- حقوق زنان.

4- حقوق کودکان و جوانان.

5- امور و احکام حکومتی و حسبی.

6- اصل برائت.

دوم - امور قضایی

1- امنیت قضایی:

1-1 دسترسی به دادگاههای صالح.

2- پیشگیری از وقوع جرم.

3- اصلاح مجرمان - نظام اقدامات تامینی و تربیتی و زندان ها.

4- استقلال قضات.

5- آیین دادرسی اسلامی.

مقررات نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام

جمهوری اسلامی ایران

مقام معظم رهبری براساس بند آخر اصل 110 قانون اساسی «نظارت بر حسن اجرای

سیاست های کلی نظام» موضوع بند 2 از اصل 110 قانون اساسی را، به مجمع تشخیص مصلحت

نظام تفویض نمودند.

مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین «مقررات نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام» را

در جلسه 21/3/1384 خود نهائی نموده و مقام معظم رهبری پس از اصلاحات «مقررات نظارت

بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام» را طی 10 ماده و 6 تبصره در تاریخ 20/6/1384 به

مجمع تشخیص مصلحت نظام به شرح آتی ابلاغ فرمودند.

مقام معظم رهبری براساس بند آخر اصل 110 قانون اساسی «نظارت بر حسن اجرای

سیاست های کلی نظام» موضوع بند 2 از اصل 110 قانون اساسی را، به مجمع تشخیص مصلحت

تفویض نمودند.

مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین «مقررات نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام» را

در جلسه 21/3/1384 خود نهائی نموده و مقام معظم رهبری پس از اصلاحات «مقررات نظارت

بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام» را طی 10 ماده و 6 تبصره در تاریخ 20/6/1384 به

مجمع تشخیص مصلحت نظام به شرح آتی ابلاغ فرمودند.

مقررات نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام

ماده 1:

نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام به موجب تفویض اختیار از سوی مقام معظم

رهبری توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام مطابق این مقررات صورت می گیرد.

تبصره: سیاست های کلی نظام، سیاست هائی است که از سوی مقام معظم رهبری به موجب بند

1 از اصل 110 قانون اساسی تعیین می شود.

ماده 2:

قوانین و مقررات شامل قانون برنامه حسب مورد باید در چارچوب سیاستهای کلی مرتبط با

آن تنظیم شود، این مقررات در هیچ موردی نباید مغایر سیاستهای کلی مربوط باشد.

ماده 3:

بالاترین مقام مسئول در قوای سه گانه، نیروهای مسلح و صدا و سیما مسئول

اجرای

سیاستهای کلی نظام در دستگاههای مربوط میباشد.

تبصره: شیوه اعمال نظارت در مورد نیروهای مسلح، با تصویب و ابلاغ فرماندهی کل

نیروهای مسلح تعیین خواهد شد.

ماده 4:

به منظور بررسی، ارزیابی، تلفیق و جامع نگری موضوعات ارجاعی مجمع درخصوص نظارت بر

حسن اجرای سیاستهای کلی کمیسیون نظارت با ترکیب رئیس و دبیر مجمع و دو نماینده از

میان اعضای هریک از کمیسیون های موضوعی مجمع تشخیص مصلحت نظام به انتخاب خود

کمیسیون ها تشکیل می شود.

تبصره 1: رؤسای سه قوه می توانند با حق رأی در جلسات کمیسیون نظارت شرکت کنند.

تبصره 2: کمیسیون نظارت هنگام بررسی گزارش های رسیده، از وزیر یا رئیس دستگاه

ذیربط برای شرکت در جلسات کمیسیون دعوت بعمل می آورد.

ماده 5:

دستگاههای مندرج در ماده 3 موظف اند گزارش های ادواری شامل سالیانه و پنج ساله خود

را از نحوه اجرای سیاست های کلی و میزان تحقق آنها براساس شاخص ها و نماگرها تهیه

و به مجمع ارسال کنند.

ماده 6:

کلیه گزارش ها و موارد ارجاعی به کمیسیون نظارت، ابتدا به کمیسیون یا کمیسیون های

تخصصی در مجمع ارسال می شود، سپس موضوع به همراه اظهارنظر آن کمیسیون یا

کمیسیون ها در جلسه کمیسیون نظارت مطرح میشود.

تبصره 1: هریک از کمیسیون های تخصصی مجمع در حوزه فعالیت خود، گزارش سالانه ای از

نحوه اجرا و پیشرفت سیاست های کلی تهیه می کنند. این گزارش ها پس از بررسی و تلفیق

در کمیسیون نظارت، برای اظهارنظر به مجمع ارائه می شود.

تبصره 2: پیگیری امور و کارشناسی نظارت، به عهده دبیرخانه مجمع است.

ماده 7:

همزمان با بررسی برنامه های پنج ساله و اصلاحات بعدی آن در دولت و مجلس شورای

اسلامی کمیسیون نظارت مجمع هم محتوای برنامه را از نظر انطباق و عدم مغایرت با

سیاستهای کلی مصوب بررسی می نماید. کمیسیون نظارت مواردی را که مغایر با سیاست های

کلی می بیند به شورای مجمع گزارش می نماید. در صورتی که مجمع هم مغایرت را پذیرفت،

نمایندگان مجمع موارد مغایرت را در کمیسیون های ذیربط دولت و مجلس مطرح می کنند، و

نهایتاً اگر در مصوبه نهایی مجلس مغایرت باقی ماند شورای نگهبان مطابق اختیارات و

وظایف خویش براساس نظر مجمع تشخیص مصلحت نظام اعمال نظر می نمایند.

ماده 8:

وظایف کمیسیون نظارت عبارت است از:

تدوین خط مشی ها، شاخص ها و شیوه های اعمال نظارت با همکاری کمیسیون

های ذی ربط.

· اجرای وظائف مندرج در مواد 7 و 9 و سایر موارد ارجاعی.

· تعیین نمایندگان برای حضور در جلسات تنظیم و تصویب برنامه های توسعه در دولت و مجلس.

· ارزیابی و سنجش میزان تحقق سیاست های کلی و حسن اجرای آنها بر مبنای شاخص های مصوب و تلفیق گزارش های نظارتی.

· ارائه کلیه گزارشها و تصمیمات از سوی کمیسیون نظارت به شورای مجمع جهت اطلاع و تصویب.

ماده 9:

قوای سه گانه، ستاد کل نیروهای مسلح، صدا و سیما و دستگاه های نظارتی از قبیل

دیوان محاسبات، شورای نظارت صدا و سیما، سازمان حسابرسی دولتی و کمیسیون اصل نود،

دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، نهادهای بانک ها، سازمان ها، شرکت های

دولتی و همچنین نهادهای عمومی موضوع تبصره ذیل ماده 5 قانون محاسبات

عمومی،

شهرداری ها و کلیه سازمان هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و
مؤسسات

عمومی غیردولتی با درخواست مجمع از طریق بالاترین مقام هر دستگاه همکاری
لازم را

در اعمال نظارت موضوع این مقررات به عمل خواهند آورد. در هر حال تشخیص و
اعلام

مغایرت یا عدم مغایرت با سیاستهای کلی برعهده مجمع خواهد بود.

ماده 10:

نتایج بررسی های انجام شده درخصوص نحوه رعایت و اجرای سیاست های کلی،
همراه

اقدامات انجام شده به مقام معظم رهبری گزارش می شود.